

essay

HET MAGAZINE VAN DE FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN

TOEKOMST

vrije Universiteit *amsterdam*

editie 2, december 2009 | jaargang 16



REDACTIE



Hoofdredactie

Jeroen Kellermann

Master-student BCO met passies voor natuur en fotografie, taal en literatuur, fietsen en klassieke muziek. Vindt daarnaast ook nog tijd om hoofdredacteur van Essay te zijn.



Marieke Kolkman

Nieuwsbrieven, interviews en nu ook tijdelijk de hoofdredactie van Essay. Hoe leuk kan je werk zijn? Als redacteur bij de faculteit duikt Marieke graag in de sociale wetenschappen om het onderzoeksvuur naar boven te halen.



Eindredactie

Carlien Spierings

Is tweedejaars studente Communicatiewetenschap. Ze treedt regelmatig op als singer-songwriter.



Nienke van 't Schip

Schrijft voor haar plezier blogs, zoals haar waarbenjij.nu tijdens mijn buitenlandstage, en houdt zich voor Essay bezig met de taalkundige, stilistische en inhoudelijke controle van de stukken.



Redactie

Annerike Hekman

Studente in de vrije bachelor Antropologie



Daria Ofman

Studente Politicologie Daria Ofman heeft een aversie tegen politiek. Al haar geld geeft ze uit aan reizen om interessante mensen en plaatsen te bezoeken. Ervaren van moed in situaties van onrechtvaardigheid is haar grootste bron van inspiratie.



Esther Jonker

Esther is 20 jaar oud, studeert alweer voor het tweede jaar Communicatiewetenschap, houdt van lezen, reizen en vindt dat de dag eigenlijk pas om elf uur zou moeten beginnen.



Kim Pot

Kim is 19 jaar en woont in Almere. Eerstejaars studente B&O. Schrijven is haar grote passie en door Essay leert ze daarvan weer een andere kant kennen. Later hoopt ze choquerende stukken te schrijven voor een bekend blad.



Lynn Epping

Lynn Epping, 21 jaar, studeert B&O en zit nu in haar derde jaar. Doet nu een minor Journalistiek. Naast haar studie speelt ze dwarsfluit en doet ze af en toe wat voor de SP.



Sabine Boone

Achttien jaar en eerstejaars student Communicatiewetenschap. Heeft in de loop der jaren steeds meer belangstelling gekregen voor schrijven en wil daarmee bij Essay ervaring op te doen. Andere hobby's : piano spelen, lezen en fitnessen.



Tamara Bouwman

Is na haar bachelor Communicatiewetenschap begonnen aan de research masteropleiding. Ze is nu bezig met het tweede jaar en hoopt hierna een mooie PhD-plek ergens te krijgen.



Veerle Vrindts

Veerle Vrindts (22) is master-student Sociale en Culturele Antropologie en Psychologie. In haar vrije tijd houdt ze van veganistisch koken, jeugdboeken schrijven en vrijwilligerswerk voor een betere planeet.



Willemijn Bannenberg

Is eerstejaars studente B&O, 20 jaar en woont op kamers in Amsterdam. Hobby's zijn dansen, films kijken, lezen, reizen en leuke dingen doen met vrienden.



Vormgeving

Hilko Blok

Student CW en Sociale Psychologie, doet aan grafische vormgeving (alles op het gebied van websites, Essay, etc.) en houdt van schrijven, gitaar pingelen en simpele mobieltjesfotografie.

Bladmanager EOS

Igor Lelieveld

Gastredacteuren

Freek Colombijn

Priscilla Haring

Jelle Schuilenburg

REDACTIONEEL

“Ik denk veel aan de toekomst, want het is daar dat ik de rest van mijn leven zal doorbrengen “, schijnt cineast Woody Allen ooit gezegd te hebben. Wie droomt er niet van de toekomst? Het hoort bij ons mens-zijn, zou ik willen stellen. Hoeveel voorbeelden daarvan kennen we niet uit de (klassieke) literatuur en de beeldende kunst. De titel van het boek *Utopia* (1516) van de Engelse schrijver Thomas More is in onze taal zelfs tot zelfstandig naamwoord verheven! Al bedoelen we daarmee – in tegenstelling tot de 16e-eeuwse auteur – een ideaalbeeld dat iemand van de toekomst schetst.

Toekomstdromen zijn van alle tijden. Een mooi voorbeeld daarvan vind ik de legende van de *Zeven slapers van Ephese*, die leefden in tijden van vervolging vanwege hun geloof. Het verhaal wil, dat ze tijdens een gebed in slaap vielen (rond 250 na Chr.) en pas tweehonderd jaar later wakker werden, toen hun Christelijke geloof volledig geaccepteerd was. Een mooie toekomstdroom! Nog ouder is de *Republica* van Plato, waarin hij zijn ideeën uiteenzet over de ideale staat, die geregeerd (380 voor Chr.) moest worden door ‘wijze mannen’. Een utopie? Of denk aan de opvattingen van christelijke, islamitische en vele andere religies, waarin ons een volgend leven in paradijselijke omstandigheden beloofd wordt – mits we het tijdens ons leven op aarde goed gedaan hebben.

In onze tijd horen we ook minder optimistische geluiden over onze toekomst. Denk aan de mens als eenheidsworst in Orwell’s roman *1984*. Of aan ‘Grenzen aan de groei’, het rapport van de Club van Rome uit 1972, waarin – naar aanleiding van de oliecrisis van die tijd – gewaarschuwd werd voor de gevolgen van ongeremde economische groei voor de wereld waarin we leven. An *Inconvenient Truth*, de documentaire van Al Gore ruim dertig jaar later (2006) maakte en de film *The Age of the Stupid* (2009), die elders in deze editie aandacht krijgt, sluiten hier naar mijn mening wonderbaarlijk goed op aan.

Deze Essay gaat over de toekomst. Deze editie wil jullie – als klankbord van het gedachtegoed van studenten en medewerkers van de FSW – laten kennismaken met hun actuele ideeën. Hoe zullen onze gebouwen eruit zien over dertig jaar? Gaan we dan nog met z’n allen naar college? Wat zijn onze dromen en vinden wij belangrijk?

Wij als redactie zijn alvast helemaal klaar voor de toekomst. Geheel vernieuwd, met zowel een nieuwe ploeg redacteurs als een nieuwe hoofdredactie. Ik hoop dat we er met zijn allen in geslaagd zijn jullie een aantrekkelijke Essay aan te bieden!

Jeroen Kellermann
Hoofdredacteur Essay

Colofon

Essay is het magazine van de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Vrije Universiteit Amsterdam en is bedoeld voor iedereen die direct of indirect betrokken is bij de faculteit.

Het blad wordt samengesteld door een onafhankelijke redactie die is georganiseerd in een commissie van de faculteitsvereniging EOS. Essay rust op drie pijlers: faculteit, studentenleven en maatschappij. De redactie wil een gefundeerde weergave bieden van de sociale werkelijkheid en het gedachtegoed van de verschillende vakgebieden binnen de Faculteit der Sociale Wetenschappen, zowel binnen de faculteit als daarbuiten. Essay wil ook het venster voor de buitenwereld zijn van de faculteit en doet dat door publicatie van interviews, artikelen en portretten van studenten, medewerkers en alumni.

Essay verschijnt vier tot vijf keer per jaar met een oplage van 1000 exemplaren en wordt actief verspreid onder studenten en medewerkers van de faculteit.

Inhoud

Thema: The world of tomorrow	3
Decanentweeluk	5
Meningen: Het liftenprobleem	8
Thema: College volgen vanuit je bed	9
Teacher Teacher	11
De harde feiten	11
Blue Box: Interview Arjen de Vetten	12
Cultuur & Wetenschap	13
Thema: Bloggen voor Kopenhagen	15
Het Kongo-conflict; de oplossing?	17
Thema: De biologische boerderij	19
Column	21
FSW speelt uit	21
Help... SPSS doet het niet!	22
Portret: Jelmer Letterie	23
Scriptienieuws	24
EOS	25
FSW Studentenraad	28
Berichten uit het Metropolitan	29
Sociale agenda	30

THE WORLD OF TOMORROW

Toekomstvisies in de werelddtentoonstelling van 1939

Vlak voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog stonden de nationale paviljoens van een aantal landen – binnenkort elkaars tegenstanders – broederlijk naast elkaar op een groot plein in Amerika. Hoop en naïviteit verenigd op de 23e werelddtentoonstelling!

We gaan 70 jaar terug in de tijd, naar het jaar 1939. Op zoek naar toekomstvisies van vroeger. In dat jaar werd in New York een werelddtentoonstelling georganiseerd. Het thema ervan luidde: *'The World of Tomorrow'*. De tentoonstelling was gebaseerd op twee pijlers waarin de wereld zich zou moeten herkennen: optimisme en futurisme. Hier moest duidelijk worden hoe mensen van toen dachten over hun toekomst.

Dreigende samenwerking

Enkele maanden na de opening van de tentoonstelling viel Duitsland Polen binnen. De wereld stond aan de vooravond van een nieuwe mondiale oorlog. Maar tijdens de tentoonstelling stonden Polen, Italië, Japan en de Sovjet-Unie broederlijk naast elkaar, met een nationaal paviljoen. Alleen Nazi-Duitsland was niet welkom op de internationale expositie. Ironisch als je bedenkt dat samenwerken het hoogste doel was van de werelddtentoonstellingen. Niet wetende dat een paar jaar later daadwerkelijk coalities zouden ontstaan, die elkaar uiteindelijk ook compleet te gronde zouden richten.

Ondanks de dreigende oorlog in Europa, was de toon van de tentoonstelling positief. De eerste hint naar een hoopge-

De eerste werelddtentoonstelling werd gehouden in Londen in 1851. Het was een evenement waar mensen uit de hele wereld op af kwamen.

De tentoonstellingen, waar van alles te zien was; van kunst tot de nieuwste snufjes uit de wetenschap, waren een idee van Prins Albert van Engeland. De groeiende industrie en de zoektocht naar nieuwe afzetgebieden zorgden ervoor dat het nodig was om er een grootschalig internationaal evenement van te maken. Vele landen werkten samen om te bouwen aan een optimistisch beeld van de toekomst.



Poster voor de World's Fair

vende toekomst was er tijdens de openingsdag van de expositie. President Franklin D. Roosevelt hield een speech over de tentoonstelling. Voor het eerst werd die niet alleen uitgezonden door verschillende radiostations, maar ook via de televisie! Zo'n 200 televisies stonden op dat moment aan in heel New York, een stad waar in die tijd ongeveer 7,5 miljoen mensen woonden. Op de werelddtentoonstelling kon iedereen een kijkje nemen naar de tv's. De televisie werd hier namelijk voor het eerst als consumentenproduct geïntroduceerd. In de 'Hall of Television' stonden verschillende televisies, waar mensen onder andere modeshows, kookprogramma's en tekenfilms konden kijken. Het gebeurde ook wel eens dat vrijwilligers naar buiten werden

Bericht uit de Westinghouse Time Capsule van Thomas Mann:

"We know now that the idea of the future as a "better world" was a fallacy of the doctrine of progress. The hopes we center on you, citizens of the future, are in no way exaggerated. In broad outline, you will actually resemble us very much as we resemble those who lived a thousand, or five thousand, years ago. Among you too the spirit will fare badly it should never fare too well on this earth, otherwise men would need it no longer. That optimistic conception of the future is a projection into time of an endeavor which does not belong to the temporal world, the endeavor on the part of man to approximate to his idea of himself, the humanization of man. What we, in this year of Our Lord 1938, understand by the term "culture" a notion held in small esteem today by certain nations of the western world is simply this endeavor. What we call the spirit is identical with it, too. Brothers of the future, united with us in the spirit and in this endeavor, we send our greetings."

gebracht en daar werden gevraagd om te zwaaien naar de camera, zodat mensen dat binnen op de televisie konden zien. Televisie was de start van een nieuw tijdperk en het begon allemaal hier in New York.

Cadeautje voor 6939

De mensen die naar de tentoonstelling kwamen, konden rondkijken in verschillende hallen, elk met een verschillend thema. Eén van de eerste dingen die mensen zagen als ze het terrein van de tentoonstelling betraden, was de Westinghouse Time Capsule. Het doel van deze capsule was om er allerlei spullen van die tijd in te bewaren, en deze pas in het jaar 6939 weer te laten openen. Deze capsule is dan ook begraven na afloop van de tentoonstelling. Een jaar eerder was een aantal mensen gestart om spullen te verzamelen die representatief waren voor het leven in de jaren '30. Daaronder waren geschriften van Albert Einstein en Thomas Mann, diverse tijdschriften, een Mickey Mouse-horloge, een scheermes, een pakje sigaretten en een heleboel pagina's tekst over van alles en nog wat.

Maar een echte blik in de toekomst werd gegeven in de hal van General Motors: het Futurama. In de maquette in deze hal kon het publiek kijken naar de door hen verzonden wereld van 1960. Een complete wereld werd uitgebeeld, een soort mini-Madurodam, maar dan van de toekomst. Uiteraard werd er door het autobedrijf veel aandacht besteed aan verkeer. Zo was er een totaal nieuw verkeersstelsel bedacht. Een snelweg met zeven banen, op elke baan wordt een bepaalde snelheid gereden. De snelheden variëren van wel 50 tot 100 mijl per uur (zo'n 80 tot 160 kilometer per uur). Dit komt nog aardig goed overeen met de huidige situatie! Maar wat ze ook hadden bedacht... elke baan zou opgekrulde zijanten moeten hebben, zoals een soort platte glijbaan. Want, zo was de fantastische redene-

ring, op deze manier zou de chauffeur onder elke omstandigheid in dezelfde baan blijven rijden en zou er nooit een verandering komen in de snelheden waarmee ze reden.

Stad van de toekomst

Ook voor de steden bestonden er grootse toekomstplannen. Er moesten veel meer comfortabele arbeiderswoningen komen, zodat er meer luxe was in plaats van de industriële gemeenschappen die vroeger bestonden. In de stad moesten er verschillende stadsdelen komen, die werden ingedeeld naar functie. Zo was er een deel waarin mensen konden leven, een deel voor commerciële doeleinden en uiteraard een deel voor de industrie waarin mensen konden werken. In de moderne stad van 1960 stonden ook wolkenkrabbers van wel 400 meter hoog. In dat opzicht heeft de mensheid zich sinds die tijd zelfs nog veel meer kunnen ontwikkelen. Zo is in 2007 in Dubai een gebouw geplaatst van wel 818 meter hoog! Maar de mensen in 1939 dachten wel origineel. Ze bedachten ook 'elevated sidewalks', een stoep boven de gewone weg als een soort tweede verdieping. Op deze manier zou het verkeer veiliger zijn, en konden er bovendien meer auto's rijden!

Het Utopia zoals de mensen uit de jaren '30 het voor zich zagen is dus niet helemaal in detail uitgekomen. Maar de positieve en creatieve manier waarop zij de toekomst zagen, kan voor ons als voorbeeld dienen.



Het terrein van de werelddentoonstelling magisch verlicht

OPTILLEN, AFSTOFFEN EN ANDERS NEERZETTEN

Een interview met Bert Klandermans, oud-decaan van de Faculteit der Sociale Wetenschappen

“Bert, wat doet toch een decaan?” vroeg de huismeester Albert eens aan me. “Ik neem beslissingen”, antwoordde ik. “Ben je daar dan de hele dag mee bezig?” vroeg Albert toen ongelovig.’ Bert Klandermans lacht. De oud-decaan van de Faculteit der Sociale Wetenschappen was verrast toen hij ontdekte dat tachtig procent van zijn werk bleek te bestaan uit beslissingen nemen. ‘En dat er besloten wordt, is soms nog belangrijker dan het besluit zelf’, voegt hij toe.

Acht jaar heeft hij de faculteit bestierd, tot 1 september 2009. Is er veel veranderd in die tijd? ‘Je zult het niet geloven’, zegt hij. ‘Maar in het begin heb ik serieuze discussies gevoerd met onderzoekers over of ik werkelijk kon verlangen dat ze zouden publiceren.’ Ter illustratie: acht jaar geleden voldeed dertig procent van de onderzoekers aan de faculteit aan de publicatienorm, tegenwoordig is dat bijna negentig procent.



Dat is een van de dingen die Klandermans voor elkaar heeft gekregen. Hij is dan ook trots op de resultaten van de onderzoeksvisitatie van eind 2007. Een internationale commissie van externe beoordelaars had toen voor het onderzoek aan de faculteit voornamelijk lovende woorden.

Hypestudies

‘Toen ik startte, zat FSW behoorlijk in de problemen’, duikt hij in zijn herinneringen. ‘Een paar onderzoeksprogram-

ma’s hadden vlak ervoor rampzalige visitaties gehad, met COM ging het beroerd en er waren veel conflicten.’ COM en BCO waren net gestart als opleiding en meteen heel groot geworden. Het bestuur ging uit van een voorbijgaande hype en weigerde beleid te voeren op de grote aantallen studenten. Maar die bleven komen met als gevolg dat te veel mensen zich te lang uit de naad hebben gewerkt, aldus Klandermans.

Uiteindelijk barstte de bom door alle conflicten en het toenmalige faculteitsbestuur trad af. Dat opende de deur voor de nieuwe decaan. ‘Ik heb toen elk stukje inboedel opgetild, afgestoft en anders neergezet’, vertelt hij. ‘Vaak viel ik van mijn stoel van verbazing.’ Hij kwam van de Faculteit der Psychologie en Pedagogiek en daar was alles goed geregeld. Veel van de ervaringen daar heeft hij daarom proberen over te brengen naar FSW.

Hoogvlakte

Klandermans’ opdracht was onder meer om het onderzoek van de faculteit naar een hoger niveau te tillen. Politicologie deed het al goed, maar andere wetenschappelijke afdelingen bleven achter. ‘Wat ik wilde was van de laagvlakte een hoogvlakte maken. Dus verzette ik me tegen het plan om alleen geld te geven aan het al goed lopende onderzoek. Dat heeft goed uitgepakt. En nu moeten er op de hoogvlakte pieken komen, met onderzoek van wereldniveau.’ Maar dat is een taak voor de nieuwe decaan.

Bert Klandermans **naam**
65 **leeftijd**

hoogleraar toegepaste **functie**

sociale psychologie

sociale psychologie aan de VU **studie**

1 september 1969 **startdatum VU**

Klandermans draagt met alle liefde het stokje over, hoewel hij zich geen dag kan herinneren dat hij met tegenzin naar zijn werk ging. ‘De dag van een decaan bestaat uit allemaal stukjes van een half uur tot een uur. Je moet heel veel omshakelen van het ene naar het andere onderwerp. Ik vind het niet erg om daarvan af te zijn.’

Bij de faculteit is hij nog niet weg. Hij is herbenoemd op zijn eigen leerstoel bij sociologie. In het voorjaar heeft hij met een Europese groep onderzoekers een flinke subsidie binnengehaald voor onderzoek naar demonstreren in verschillende landen. ‘Verder ga ik het onderzoeksprogramma Social Conflicts and Change leiden bij de afdeling Sociologie en ik neem het interfacultaire onderzoeksinstituut CAMeRA voor een tijdje onder mijn hoede’, somt Klandermans op. Dus ook besturen blijft hij nog even doen. ‘Mijn motto is dat besturen ook leuk moet zijn. We hebben altijd veel gelachen in bestuursvergaderingen.’ Dat doet een decaan er blijkbaar ook nog bij.

Fotograaf: A.M. Norman

HET BIJLTJE VAN DEN HAAG

Een interview met Anton Hemerijck, de nieuwe decaan van de Faculteit der Sociale Wetenschappen

De decanenkamer is nog bijna helemaal zoals die was. Het bureau staat nog links, schuin bij het raam, de houten kasten vullen de muur rechts met boeken en wetenschappelijke tijdschriften. Nieuw zijn de foto's van twee breed lachende Oost-Aziatisch ogende meisjes: dochters. En de grote tafel in het midden heeft zijn glasplaat afgelegd. Die is met de vorige decaan mee omhoog verhuisd naar de vierde verdieping. Anton Hemerijck houdt meer van hout.

'Waar we ons op moeten voorbereiden', zegt de verse decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, 'zijn grotere conflicten over de verdeling van geld.' Hij moet de sociale wetenschappen aan de VU heelhuids door de financiële crisis zien te loodsen. 'Het grote gevaar is dat de verdeling van middelen tussen het College van Bestuur en de faculteiten, de faculteiten onderling en tussen de afdelingen een doel op zich wordt. Ik hoop dat het om de inhoud van

naam Anton Hemerijck
leeftijd 51
functie decaan FSW
studie economie in Tilburg (1979-1986) en daarna politieke wetenschappen in Oxford (1987-1992)
startdatum VU 1 september 2009

leren. We zijn afhankelijk van hoe het bijltje valt in Den Haag, en dat weten we nog niet. Maar we kunnen ons wel alvast voorbereiden op de discussie over de disciplines, en het nut en de noodzaak van multidisciplinair onderwijs en interdisciplinair onderzoek.'

Wat willen we bijvoorbeeld met de bacheloropleidingen: breed of disciplinair? 'Het zou mooi zijn als de bacheloropleidingen meer multidisciplinair worden. Geen cocktail, maar goede disciplinaire vakken naast elkaar in een bredere opleiding. Zo kunnen we meer doen met minder.' Voor toekomstige professionele masters, die worden ontwikkeld in samenwerking met het bedrijfsleven en andere maatschappelijk partijen, lijkt hem dat ook nodig. 'Je kunt de thema's in zo'n master niet vanuit maar één discipline bekijken. En de wetenschappelijke masters kunnen dan juist



onderwijs en onderzoek kan blijven gaan.'

In zijn vorige functie als directeur van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid kon hij altijd eerst naar de inhoud kijken. Was het een interessant probleem om aan te pakken, bijvoorbeeld het klimaat of de krachtwijken, dan keken ze of de WRR iets speciaals toe te voegen had en pas daarna of het uitvoerbaar was. Hemerijck realiseert zich dat dit de luxe was van de kleinere schaal. 'Hier heb je meerdere afdelingen, onderwijs en onderzoek en allerlei geldstromen, dus de complexiteit is vele malen groter.'

Succesvol

Anton Hemerijck voorziet dat de crisis binnen nu en een paar jaar fundamentele consequenties zal hebben voor het hoger onderwijs. De toekomst van de sociale wetenschappen begint daarom met een update van de disciplines. 'De disciplines zien we graag als zelfstandige manieren om te kijken naar de maatschappij. Tegenwoordig wordt er steeds meer interdisciplinair samengewerkt. De organisatie van de universiteit moet dat waarschijnlijk meer stimu-

de disciplinaire verdieping bieden.' De Graduate School moet volgens Hemerijck zowel disciplinaire als interdisciplinaire onderzoekers opleiden.

Voor het onderzoek is samenwerking cruciaal. 'Om onderzoek van wereldniveau te krijgen en te houden moeten we heipalen de grond in slaan en stevige fundamenten bouwen. Dat kan door in onze fysieke omgeving en internationale netwerken te zoeken naar onderzoekspartners. Heel vlakbij denk ik dat we die kunnen vinden in een nauwere samenwerking met de UvA. Binnenkort heb ik dan ook een gesprek met de decaan van de faculteit Maatschappij- en Gedragswetenschappen.'

Bovenal wil Anton Hemerijck het onderwijs weer meer op de agenda zetten, want in de afgelopen jaren heeft vooral het onderzoek een flinke oppepper gekregen. 'We moeten ons realiseren dat de financiering van het onderzoek voor een groot deel wordt bepaald door het onderwijs. Daar mag weer meer aandacht voor komen in de aanloop naar het bezuinigingsgeweld uit Den Haag.'

DE 11 RECHTEN

...VAN EEN EOS-LID

[VAN KROEG...]

BIJ EOS VIND JE ALTIJD GEZELLIGHEID EN MOGELIJKHEDEN OM JE STUDIEGENOTEN EENS BETER TE LEREN KENNEN. ALS LID HEB JE RECHT OP:

- 1. BORRELS EN BIER**
VAN GROTE FEESTEN TOT RELAXTE BORRELS
- 2. REIZEN**
ELK JAAR EEN BUITENLANDSE REIS, EN WEEKENDJES WEG!
- 3. SPORT**
BATAVIERENRACE, PAINTBALLEN, ZEILEN EN WINTERSPORT
- 4. AMSTERDAM**
LEER DE INS EN OUTS VAN DE STAD DER STEDEN KENNEN
- 5. DE KOFFIEKAMER**
MET DE BERUCHTE PLAYSTATION EN GRATIS KOFFIE

[... TOT CARRIÈRE]

EOS IS ER OOK VOOR JE ORIËNTATIE OP DE ARBEIDSMARKT, MET ACTIVITEITEN OVER STUDIE EN LOOPBAAN. IN COMMISSIES KOM JE IN CONTACT MET INTERESSANTE BEDRIJVEN. WANT JE HEBT RECHT OP:

- 6. STUDIEVERDIEPING**
BOEIENDE WORKSHOPS, LEZINGEN EN LOOPBAANDAGEN
- 7. BOEKENKORTING**
TOT 15% KORTING OP JE BOEKEN
- 8. BEDRIJVENCONTACTEN**
CARRIÈRE-EVENTS, INHOUSE-DAGEN, CONTACTEN
- 9. CV BUILDING**
COMMISSIEWERK OF EEN BESTUURSJAAR GEVEN JE CV IETS EXTRA'S
- 10. ORGANISATIEERVARING**
ORGANISEER ACTIVITEITEN EN ONTWIKKEL JE TALENTEN OPTIMAAL
- 11. MAATPAK VOOR EEN SPOTPRIJS**
VIA ONS KOOP JE EEN MAATPAK MET 50% KORTING



HET LIFTENPROBLEEM

Elke VU-docent en VU-student heeft te kampen met het liftenprobleem op de VU. Je moet lang wachten op een lift, de lift is vol of mensen nemen de lift voor enkel twee verdiepingen. Dit zijn problemen die docenten en studenten op de VU iedere dag hebben. We kunnen wel stellen dat we op de VU met een lift-fileprobleem te maken hebben.

Wat zou nog een goede oplossing zijn voor dit probleem? We kunnen toch verwachten dat er docenten en studenten rondlopen met creatieve ideeën, aangezien je tijdens het lange wachten in de lift genoeg tijd hebt om daarover na te denken. Zal de VU in 2030 nog steeds bekend staan om het liftenprobleem?

Ik vroeg twee docenten en twee studenten naar hun mening en eventuele oplossingen. Dit waren de vragen die ik hen stelde:

Wat zou volgens u een goede oplossing zijn voor het liftenprobleem? Heeft u enige creatieve en of originele ideeën? *(Denk aan het plaatsen van een roltrap etc.)*

Zal de VU in 2030 nog steeds bekend staan om het liftenprobleem? *(Denk hierbij bijvoorbeeld aan het feit dat er in de toekomst minder colleges zullen zijn i.v.m. alle nieuwe computertechnologie)*

Anita van Hoof

Universitair docent Communicatiewetenschap

Wat ik heel irritant vind is, dat een volle lift vaak op elke verdieping stopt en dat sommige mensen voor één of twee verdiepingen de lift nemen. Het zou denk ik enorm helpen wanneer de ene helft van de liften alleen op de even verdiepingen stopt en de andere op de oneven verdiepingen. Bovendien moeten de eerste verdiepingen dan per lift niet bereikbaar zijn. Eén van de zes liften kan dan een 'stoplift' zijn, die elke verdieping aandoet. Overigens, buiten de piekmomenten ben je wel snel boven met de liften.

Dat er in 2030 minder colleges zullen zijn, geloof ik niet. Zolang de grote collegezalen in het hoofdgebouw boven elkaar liggen, zal het liftenprobleem wel blijven bestaan. Maar ik denk wel dat de liften slimmer kunnen worden ingezet.

Micha Keijer

Universitair docent Methoden & Technieken

'Bevries' de liftknoppen voor etages één, twee, drie en vier, zodat je daar de lift niet kunt verlaten. "Word gek van mensen die er op de eerste etage uit gaan!"

Dit is toch een goedkope oplossing? Studenten zijn allemaal jonge mensen, dus trappen lopen kan geen kwaad. Dit zal de drukte waarschijnlijk verminderen.

Een lift voor gehandicapten die wel stopt op de eerste tot en met de vierde verdieping. Ander alternatief is een lift voor docenten!

Of er in 2030 nog college geven wordt? Weet ik niet, waarschijnlijk wel. Persoonlijk contact is essentieel, dus colleges zullen wel blijven bestaan.

Bart van den Eshof

Derdejaars Biomedische Wetenschappen

Een roltrap zou een idee zijn, die hebben ze in het OZW-gebouw. Een roltrap naar de eerste en tweede verdieping, met het dringende advies die te nemen in plaats van de lift. Maar de meute die tegelijk college heeft in een zaal op bijvoorbeeld de veertiende verdieping houd je daar niet mee weg. Ik zit zelf vaak in het W&N-gebouw of de Medische Faculteit en die zijn maar maximaal zes verdiepingen, dus dan loop ik meestal naar boven. In het hoofdgebouw valt er weinig aan het probleem te doen.

Contractonderwijs blijft denk ik altijd bestaan, dit is een belangrijk onderdeel van het leerproces. En als daarbij colleges gegeven worden aan grotere groepen, ontcom je niet aan wachtrijen bij de liften. Wellicht komt er een geniaal idee voor dit probleem, maar verder is het niet het allerergste wat je kunt overkomen.

Steven Reiners

Vierdejaars Master of Finance

Misschien zou het een oplossing zijn dat een aantal van de liften niet op de eerste zes verdiepingen stoppen. Dus liften die alleen op de begane grond en dan pas weer op de zevende verdieping stoppen. Een roltrap lijkt me geen oplossing, dan kan je net zo goed met de trap gaan. Als het trouwens erg druk is bij de voorste liften (het blok met zes), dan is het achterste liftblok (met de vier liften) vaak een makkelijke oplossing.

Zolang er eenzelfde aantal studenten met dezelfde liftfaciliteiten in het gebouw zal zijn, zal het probleem blijven bestaan. De VU zal dus, indien mogelijk, meer liften (of andere oplossingen) moeten plaatsen of de studenten beter verspreiden over de andere gebouwen.

Uit de meningen van de docenten en studenten blijkt dat liften die niet stoppen op de onderste 4 à 5 verdiepingen een goede oplossing zouden zijn. Eén lift zou als stoplift kunnen dienen. Aangezien colleges op de VU de komende tijd nog zullen blijven bestaan volgens de docenten en studenten, zal het liftenprobleem in 2030 ook nog een probleem zijn bij de VU. Om het probleem daadwerkelijk op te lossen, zullen de liften slimmer ingezet moeten worden.



COLLEGE VOLGEN VANUIT JE BED

De 'Vuture' van de Vrije Universiteit

Verleden heb je, toekomst moet je maken. Ook op de VU. Essay laat sociale wetenschappers en studenten in hun glazen bol kijken. Volgt iedereen straks vanuit bed college?

Verleden heb je, toekomst moet je maken. Dat is precies waar 'Vuture', een initiatief om studenten, docenten en alle anderen te laten nadenken over de toekomst van de VU, mee bezig is. De VU wil in de toekomst een nieuwe campus bouwen en de bestaande verbeteren. Maar...hoe zien we de VU eigenlijk in de toekomst? Wat moet er zo blijven zoals het nu is, maar vooral wat moet er veranderd worden? Gaat het überhaupt nog nodig zijn om naar de

universiteit te komen, of gaan we alle colleges vanuit huis volgen? In hoeverre blijft er nog contact bestaan tussen docenten en leerlingen?

Essay legde deze vragen voor aan een aantal sociale wetenschappers en studenten.

Volgens de organisatieantropoloog Alfons van Marrewijk blijven colleges ook over vijftig jaar nog bestaan. 'Technische mogelijkheden door virtuele ontmoetingen door middel van video conferencing, streaming, black board, Skype en platforms als Second Life zijn al jaren mogelijk en zullen in de toekomst absoluut meer gebruikt gaan worden. Maar de kennisoverdracht tussen docent en student vindt over vijftig jaar nog via directe ontmoetingen plaats. Directe face to face contacten blijven het allerbelangrijkst bij kennisoverdracht. Niet alleen de ontmoeting tussen docent en student, maar vooral de ontmoeting tussen studenten onderling zal er toe bijdragen dat er altijd fysieke bijeenkomsten zullen zijn waar studenten bij elkaar komen. De docent kan daarbij soms virtueel aanwezig zijn, maar ik geloof niet dat iedereen online met elkaar lessen aan het volgen is. Wel denk ik dat voor de ontmoetingen veel meer totaal andere ruimtes nodig zijn.'

Oke, maar hoe denken studenten hierover? Wij kijken toch door een andere glazen bol de toekomst in. We vroegen het een aantal eerstejaars sociale (letterlijk en figuurlijk)



studenten, aangezien zij nog het meeste van de toekomst op de VU zullen meemaken. Opvallend is dat de meeste nog gewoon naar college willen gaan. Als je namelijk een college thuis moet gaan volgen, hoe groot is de kans dat het ook werkelijk gebeurt? Socioloog Geert de Vries denkt inderdaad ook dat de kans erg klein is dat als alle colleges vanuit huis gevolgd kunnen worden studenten de colleges ook echt zullen gaan volgen. 'Als je vanuit je bed college kunt volgen, waarom zou je dan niet weer in slaap vallen?' Ondanks dat het natuurlijk ook de in de collegezaal kan gebeuren zijn er thuis nog gewoonweg nog veel meer distracties te bedenken dan in de collegezaal zelf.

Dit is natuurlijk maar een voorspelling. Geert de Vries: 'Het is erg lastig om te zeggen wat de impact zal zijn van bijvoorbeeld de webcolleges die nu worden opgenomen. Ik vermoed dat ze als een verrijking van de mogelijkheden zullen worden opgevat, maar dat ze niet volledig de real time colleges zullen gaan vervangen. Ik kan me wel voorstellen dat op den duur een deel van een bepaalde collegereeks alleen als webcollege gegeven zal worden, voor alle studenten, en een ander deel in real time voor afzonderlijke, veel kleinere groepen studenten. Zeg maar: massale hoorcolleges via het web, kleine werkcolleges live. Wat niet betekent dat ik daar een voorstander van ben. Zelfs grote hoorcolleges hebben een zekere mate van interactiviteit en ook van onvoorspelbaarheid en dat is denk ik waar studenten voor komen. Zorgelijk aan webcolleges is natuurlijk ook de afstand tussen docent en student. Ik denk dan ook niet dat de campus en de universiteit als gebouw zullen verdwijnen. Kantoren zijn ook niet verdwenen, alle telewerk ten spijt. Docenten blijven er heus ook:

wetenschap bedrijven is een ambacht en het is nog altijd zo dat ambachtelijkheid het beste handson overgedragen kan worden. Kortom: ik denk dat de enorme mogelijkheden van ICT het universitaire leven zullen verrijken, hier en daar zullen stroomlijnen, maar niet wezenlijk zullen ondermijnen...'

Dit zijn natuurlijk maar alleen een aantal hersenspinsels over wat er in de toekomst met de VU zou kunnen gebeuren. Eigenlijk is het enige wat we over de toekomst weten, dat het anders gaat zijn.

De vraag is alleen hoe anders? Dus een echte conclusie kan er in dit geval niet echt gegeven worden. Ondanks dat de toekomst nog moet komen, zijn er al heel wat mensen die erover hebben nagedacht. Zo zijn er allerlei theorieën over de toekomst want over vijftig jaar doen we alles digitaal, over vijftig jaar hebben we allemaal een ufo, over vijftig jaar bestaat de wereld niet meer, over vijftig jaar... wie zal het zeggen? Zou Essay over vijftig jaar nog bestaan? Wie weet kunnen we over vijftig jaar nog eens terugblikken om te kijken welke voorspellingen ook echt zijn uitgekomen.

Wil jij ook laten weten wat jij in je glazen bol ziet? Discussier dan nu verder op: VUTURE.nu/blog



TEACHER TEACHER

Hoe westers geprepareerd ben jij? Een verslag van het vak Theories of Consciousness van Lourens Minnema en Loes Derksen.

Sommige vakken vergen een houding die weinig met intelligentie of interesse te maken heeft. Zo ook het vak Theories of Consciousness, één van de interdisciplinaire keuzevakken binnen het honours-programma. Een boeiend vak dat zowel vanuit Westerse als Oosterse benaderingen het begrip 'bewustzijn' onderzoekt.

"Ik ga jullie geen powerpoints geven", opent Lourens Minnema zijn college over een Hindoeïstische benadering van bewustzijn. Samen met Loes Derksen die de westerse hoek belicht, doceert hij een twintigtal grettige studenten. Niet het eenvoudigste honours-vak, vinden ze. Bewustzijn is een begrip waar de Oosterse theorieën wel raad mee weten, maar Westerse benaderingen hebben er duidelijk meer moeite mee. Het vak eist een ander abstractieniveau en om ge-

dachtesprongen tussen het duale en non-duale denken. Best lastig voor westers geprepareerde studenten. Het slaan van een brug tussen de beide denkwelden en het begrijpelijk maken van de inhoud daarvan is voor Minnema een voortdurende zoektocht. Maar wel één die hij goed kan delen met zijn studenten!

Al pratend komt hij tot de kern van de materie en weet iedere verdwaalde vraag weer te herleiden tot de Hindoeïstische of Boeddhistische context. Toch monden de discussies vaak uit in 'jonge wetenschappers in conflict met hun eigen solide opvattingen'. Het ongrijpbare van bewustzijn maakt dat sommige studenten afhaken en zich stellig beroepen op 'alles wat niet binnen de empirische cyclus past is onzin'.

De meningen over het vak zijn verdeeld. 'Tijdverspilling' vindt de een, 'heel interessant' zegt de ander. Eén ding hebben alle studenten gemeen, iedereen loopt op tegen zijn eigen we-

tenschappelijke geest, in een poging het Oosterse denken een kans te geven. Het boeiende van dit vak is naar mijn mening juist het openstellen van je denken voor andere vormen van werkelijkheid.

Minnema is overduidelijk gepassioneerd en vormt samen met Derksen een zeer adequaat duo voor dit vak. Kijkend naar alle verwarde studenten grinnikt hij en gaat hij verder met zijn pogingen om onze werkelijkheid tot het uiterste te tergen. Na drie uur luisteren en discussiëren verlaten alle studenten mentaal gegrild de VU. Hebben ze er iets aan? Als je 't mij vraagt: waarschijnlijk in hun onderbewuste meer dan zich realiseren ...

Beoordeling

Didactiek:	****
Inhoud:	****
Gebruikte hulpmiddelen:	*
Interactie:	****
Grappig:	**

DE HARDE FEITEN

- Honderdplussers zullen ook in de toekomst zeldzaam blijven. In 2025 zal één op de 4- tot 7-duizend Nederlanders 100 jaar of ouder zijn, voorspelt het CBS. Het overgrote deel (83 tot 85 procent) bestaat dan nog steeds uit vrouwen.
- De VU wordt 130 in oktober 2010 en in 2013 viert de faculteit der Sociale Wetenschappen haar vijftigste verjaardag.
- De Maya's voorspelden al lang geleden dat het jaar 2012 een omslagpunt wordt. Dat betekent niet dat de aarde ontploft en in een zwart gat verdwijnt, maar dat een lange periode wordt afgesloten en dat op een hoger niveau aan een volgende periode wordt begonnen...
- In 2050 zullen er ongeveer 9 miljard mensen op de wereld zijn, aldus de VN in de World Population Prospects uit 2004.
- Er worden ongeveer zesduizend verschillende talen in de wereld gesproken. Deskundigen verwachten dat dat aantal over honderd jaar is gehalveerd.



Hoe lang deed je over je studie?

Zes jaar. Ik heb vijf jaar over mijn bachelor gedaan. Ik was lid van een studentenvereniging en besteedde veel tijd aan commissiewerk. Ook heb ik een jaartje in het bestuur gezeten – wat ik iedereen kan aanraden! Ik heb vervolgens een jaar over mijn master gedaan. Een paar maandjes meer misschien, ik was een beetje fanatiek met mijn scriptie.

Wat is jouw beste eigenschap?

Mensen in hun waarde laten. Dat is ook wel handig bij mijn werk. Ik denk dat dat een voorwaarde is om het beste in mensen naar boven te halen, dat hebben de studenten ook wel nodig voor statistiek.

Wat is het beste advies dat je ooit hebt gekregen?

Ik weet niet wie het heeft gezegd, maar het advies was mijn gevoel te volgen. Als econoom en als iemand met een voorliefde voor wiskunde heb je de neiging om heel analytisch te denken en alles met je verstand op te lossen, maar met je gevoel kom je toch vaak verder. In mijn onderwijs kan ik het beste op mijn gevoel afgaan. Ik merk het meteen aan de sfeer in de collegezaal als er iets niet goed gaat.

Artikelen lezen of zelf schrijven?

Ik heb tot nu toe alleen een scriptie geschreven, en dat vond ik echt een hele bevalling, dus artikelen lezen.

Wat is de laatste film die je gezien hebt?

Oorlogswinter. Een beetje simpel plot had het, en het was

nogal onrealistisch. Ach, het hield me van de straat. Aan het eind van de week dan wil ik ontspannen.

Waarom de VU?

Ik zag een vacature bij de VU, en dat was precies wat ik zocht. Ik woonde al in Amsterdam, en of het nou de UVA was geworden of de VU, dat had me niks uitgemaakt. Ik wilde gaan lesgeven, maar ik wist niet wat en hoe. Ik wilde niet op een middelbare school lesgeven. Ik heb zelfs bij de basisschool rondgekeken, maar dat was het ook niet. En toen zag ik dit en dacht ik: yes!

Als je iets aan jouw werkruimte zou veranderen, wat zou dat dan zijn?

Mijn whiteboard staat nog op de grond, die gaat binnenkort aan de wand. En er staan zo veel kasten, wat het een beetje benauwd maakt. Ik ben niet echt iemand van de foto's. Een mooi schilderij of zo zou ik nog wel willen.

Wat had je achteraf liever niet gedaan in jouw studententijd?

Zo'n enorme studieschuld opbouwen, haha! Ik was altijd serieus aan de studie, en dat heeft er ook wel voor gezorgd dat ik nu ben aangenomen op de VU denk ik. Je moet toch wel een beetje laten zien dat je goed bent in het vak dat je lesgeeft. Ik vind het ook wel goed om wat langer over je studie te doen. Maar ik had wel ietsje sneller mijn studie kunnen doen of wat meer kunnen werken. Maar ach, dat is achteraf.

THE AGE OF STUPID

filmverslag

Op 21 september 2009 vond de wereldwijde première van *The Age of Stupid* plaats. In 700 volle bioscopen in 60 verschillende landen draaide de film met één duidelijke boodschap: er is geen tijd meer om het klimaat te negeren. De mensheid is lang genoeg *stupid* bezig geweest, nu moet er iets veranderen, of het is te laat.

De film, gedeeltelijk fictie, gedeeltelijk bestaand uit documentair materiaal, begint in het jaar 2055. We zijn in de toren van de archivaris Pete Postletwaith's, gebouwd op een ontdooid Noordpool. Vanachter het beeldscherm volgt de kijker hoe Pete terugblijkt naar de tijd waarin de ondergang van de wereld nog voorkomen had kunnen worden.

Het constant aanwezig vleugje zwarte humor wordt aangewakkerd door eigenaardige animatiefilmpjes over de verandering van de manier van oorlog voeren in de geschiedenis, het toenemende gebruik van fossiele brandstoffen en het escalerend consumptiegedrag. Wat humor leek wordt tot aangrijpende realiteit in de daarop volgende beelden van waargebeurde zaken. Ze tonen een tijd waarin de Shell-fabrieken in Malawi enorme gevolgen hebben voor een 23 jaar oude geneeskundestudente. Een tijd waar

een 80-jarige gids voor de Mont Blanc verdriet heeft, omdat hij de afgelopen jaren zijn geliefde gletsjers meters heeft zien smelten. Een tijd waar een 55 jaar oude man elke dag leeft met de gevolgen van de orkaan Katrina. Een tijd waarin een Britse vader de rechtszaak voor een windmolenpark in Engeland verliest en dan zijn wintersportvakantie afzegt, omdat de vliegreis zijn jaarlijkse 'carbon budget' totaal zal verprutsen. Een tijd waar een rijke Indiër een nieuwe vliegtuigmaatschappij opstart voor zeer goedkope vluchten.

"Why didn't we save ourselves when we had the chance?"

Vol verbijstering kijkt Pete Postletwaith toe en spreekt hoofdschuddend *"we wouldn't be the first life form that wipe itself out, but what would be unique about us, is that we did it knowingly. What says that about us? Why didn't we save ourselves when we had the chance?"*

Gelukkig is de scène in de toren met Pete Postletwaith het fictieve gedeelte van de film. En gelukkig is het nog geen 2055. Maar de rest van de film zou wel eens harde realiteit kunnen

zijn. Ik vind dat de filmmakers dan ook terecht de kijker oproepen om de veranderingen in het klimaat overal in de wereld niet te ontkennen of weg te schuiven als hype. Naar mijn mening betekent dat niet, dat we allemaal op eens minder vlees moeten eten en niet meer in het vliegtuig moeten stappen, maar wel dat de heersende onverschilligheid een zetje zou moeten krijgen in de richting van bewustwording.

Bovendien moeten uiteindelijk effectieve maatregelen voortvloeien uit deze bewustwording. Ook bij de politieke machthebbers die verblind zijn door het consumentisme (bron uit de film: meer dan 60% van de Amerikaanse senatoren komt uit de oliebranche!). We hebben in het verleden al gezien, zo zeggen de filmmakers, dat protest door kan dringen in het duistere leven van de machthebbers. En hiervoor krijgen wij binnenkort de gelegenheid. In december 2009 zullen de industrielanden samen komen in Kopenhagen om belangrijke besluiten te nemen over de opvolger van het Verdrag van Kyoto. Ik zeg, laat u horen, there is still time to not be stupid!

Links

Officiële Age of Stupid site: <http://www.ageofstupid.net/>

United Nation Framework Convention on Climate Change: <http://unfccc.int/>





Zeewater dringt bij vloed de stad Semarang binnen.

ALS HET WATER AAN DE LIPPEN KOMT

De rijzende zeespiegel in Derde Wereldsteden

Als het water je tot aan de lippen staat, is de kleinste rimpeling voldoende om je te laten verdrinken. De Amerikaanse antropoloog James Scott gebruikte dit beeld om uit te leggen waarom veel boeren in het Zuiden risico's mijden: een kleine verstoring van de normale gang van zaken kan hun fataal worden. De huidige klimaatveranderingen vormen zo'n verstoring. Het risico van een misoogst wordt vergroot.

De klimaatveranderingen kunnen echter een nog directere levensbedreiging vormen voor mensen in de steden. Steeds meer mensen in het Zuiden leven in steden en vooral in miljoenensteden. Die liggen merendeels aan zee. Van de 25 grootste steden ter wereld (elk met naar schatting minstens tien miljoen inwoners), liggen er 21 in ontwikkelingslanden en hiervan zijn er 17 kuststeden. Die krijgen alle te maken met een stijgende zeespiegel.

Het grootste probleem is natuurlijk de toegenomen kans dat delen van de stad overstroomd worden. Het stijgende zeeniveau (schattingen noemen een stijging van 50 cm in de 21ste eeuw) kan samenvallen met de door klimaatverandering toegenomen kans op tyfoons en zware regenval. De combinatie hiervan kan noodlottige gevolgen hebben, zoals de stad Mumbai (omstreeks 20 miljoen inwoners) ondervonden heeft. Het oude centrum is gebouwd op een vlakke die ontstaan is toen zeven eilandjes afgegraven werden om de tussenliggende zee te dempen. Deze vlakke ligt net boven het zeeniveau. Op 26 juni 2005 viel hier in 24 uur een nooit eerder gemeten neerslag van 944 mm, die niet snel genoeg afgevoerd kon worden. Ruim duizend inwoners verdronken. Het dynamische Mumbai kan tenminste nog de middelen mobiliseren om de stad in de toekomst beter te beschermen; dat is veel minder het geval in een armere megastad als Dhaka in Bangladesh.

Het effect van een stijgend zeeniveau kan verergerd worden door een dalende bodem. In en rond Shanghai, bijvoorbeeld, is teveel grondwater opgepompt voor drinkwater, landbouw en industrie. De waterhoudende lagen werden daardoor in elkaar gedrukt en de bodem is in de twintigste eeuw met gemiddeld 1,76 meter gezakt. Voor een stad die minder dan vijf meter boven zeeniveau ligt is dat veel. Bovendien zuigen de waterhoudende lagen onder de stad door onderdruk zeewater aan, waardoor het grondwater brak wordt. Weer een ander mogelijk gevolg van het stijgende zeewater is toegenomen erosie van de kust; onder andere Rio de Janeiro heeft hiermee te maken.

Alle gevolgen worden vergroot door het simpele feit dat zoveel meer mensen tegenwoordig in de steden wonen. De Sumatraanse stad Padang werd op 30 september getroffen door een aardbeving die aan ruim duizend mensen het leven kostte. In 1919 vond een even zware aardbeving plaats, die toen echter veel minder slachtoffers maakte. In 1797 werd deze stad trouwens al getroffen door een tsunami, die de hele stad blank zette en een schip vier kilometer landinwaarts sleurde. 'Slechts' 300 mensen kwamen om in de golven. Zou een zelfde tsunami Padang vandaag treffen, dan zou zo'n ramp de verschrikkelijke tsunami van Kerst 2004 in het niet doen verzinken.

Het zijn doorgaans de armen die het meeste te lijden hebben van het rijzende water. Zij worden samengedrongen in de meest kwetsbare, en daarom goedkoopste, delen van de stad. Het overstromingsrisico wordt voor hen verergerd wanneer middenklasse en elitewijken worden verhoogd, zodat er nog meer water naar de arme wijken stroomt. Dat het water hen aan de lippen komt is voor veel armen in Derde Wereldsteden geen metafoor, maar harde realiteit.

BLOGGEN VOOR KOPENHAGEN

*Think About It -
90 bloggers,
43 landen,
1 planeet in gevaar*

Bereiken we na Kyoto eindelijk een internationale overeenkomst over de klimaatverandering? In de aanloop van COP15 – de Klimaatconferentie in Kopenhagen – schrijven 90 bloggers uit 43 landen hun gedachten neer op het platform van Think About It.

Klimaatverandering is letterlijk en figuurlijk een ‘hot topic’. In het afgelopen decennium klom het van de kantlijn van de politieke agenda naar een prioriteitspositie. Na de ontuchtterde resultaten van het Kyoto-protocol, zijn nu alle ogen op Kopenhagen gericht. Daar vindt immers van 7 tot 17 december 2009 de vijftiende UN Climate Change Conference (COP15) plaats.

‘Think About It, Mediajunkies reaching the planet’

Om de internationale discussies over klimaatverandering en de conferentie in Kopenhagen (COP15) te volgen hoef je echter niet tot december te wachten. Het European Journalism Centre (EJC) in Maastricht lanceerde de blogcompetitie *Think About It* voor negentig bloggers uit drieënveertig verschillende landen, inclusief de zevenentwintig EU-lidstaten, India, China, Brazilië en de VS. Hiermee verzamelt het blogplatform jongeren uit ‘s werelds grootste spelers op het gebied van klimaatbeleid om ideeën uit te wisselen en te debatteren over

onderwerpen rond het thema klimaatverandering.

Kan een blog de wereld veranderen? Vermoedelijk is het niet zo simpel. “Dit is ook niet de bedoeling van *Think About It*”, vertelt Ruth Spencer, één van de organisatoren van het platform, “deelnemers worden aangemoedigd om te rapporteren wat er in hun eigen achtertuin gebeurt op het gebied van klimaatverandering. *Think About It* hoopt de lokale kant van een globaal vraagstuk te verspreiden en wil een portaal creëren in het leven van negentig internationale bloggers om te laten zien hoe het klimaatbeleid hun dagelijkse ervaringen beïnvloedt”, aldus Ruth.

Op 21 en 22 september kwamen de bloggende deelnemers alvast samen voor het *Think About It*-openings-

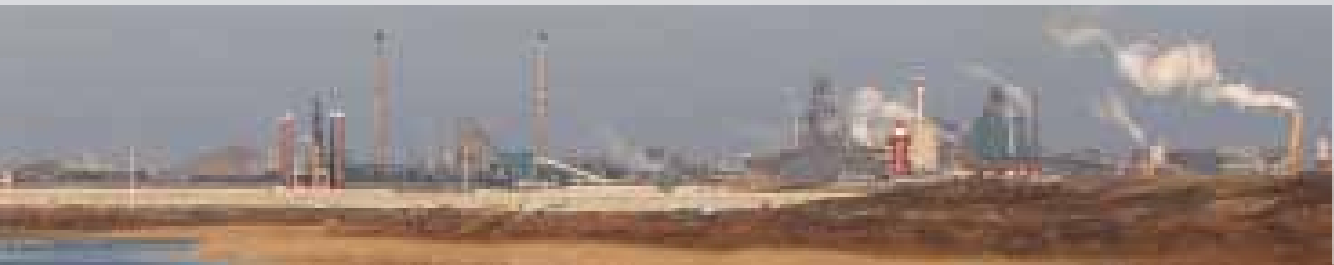
Think about it is een blogcompetitie die zich richt op de vijftiende UN Climate Change Conference in Kopenhagen (COP15), die in december 2009 zal plaatsvinden. Het initiatief werd genomen door het European Journalism Centre in Maastricht en brengt 90 bloggers uit 43 landen samen op een internationaal blogplatform. De competitie ging van start op 23 september en loopt tot 16 december 2009. Elke vier weken wordt er een winnaar gekozen uit de artikelen van de voorbije maand. Iedereen, ook niet-bloggers, is vrij om commentaar te posten en deel te nemen aan de discussies op het www.thinkaboutit.eu-platform.

Meer informatie over de COP15 is beschikbaar op:
<http://en.cop15.dk/>

De Think About It-blogs kan je vinden op de website:
www.thinkaboutit.eu

evenement in Kopenhagen, op dezelfde locatie waar de ‘echte’ klimaatconferentie in december zal plaatsvinden. Iedereen kreeg een gratis eco-vriendelijke Think-draagtas van bruine jute





en een mini-digitale camera om thuis online documentaires te filmen. Toch blijken niet alle deelnemers klimaat-activisten. De meeste bloggers hebben een achtergrond in internationale politiek, journalistiek of economie. “We proberen zoveel mogelijk verschillende perspectieven te verzamelen,” vertelt Ruth Spencer op het openings-evenement van de blogcompetitie in Kopenhagen. Daar blijkt *Think About It* vandaag, bijna twee maanden na de lancering, goed in te slagen. Zo koos de Zweedse blogger en illustrator Mattias Adolfson ervoor, zijn blog in het teken te stellen van klimaatcartoons, terwijl Hemant Anant Jain uit India in al zijn artikelen de wereld wakker schudt voor een klimaatrevolutie.

Dubbel gevoel

Ook VU-studenten David Hiss (Bachelor Psychologie) en Veerle Vrindts (Master Culturele Antropologie) nemen deel aan *Think About It* en de lancering van de competitie in Kopenhagen. David (21) besloot deel te nemen aan het project, omdat het internet volgens hem een uitgelezen medium is voor het verspreiden van aandacht voor klimaatverandering, toch heeft hij een dubbel gevoel bij de opzet van de competitie: “*Think About It* slaagt in zijn opzet om bloggers uit de hele wereld te verenigen op een veelbezocht virtueel platform. Wat me ech-

ter dwarszit is dat het openingse-venement in Kopenhagen zelf verre van klimaatneutraal was. De meerderheid van de deelnemers kwam met het vliegtuig naar Denemarken, omdat een treinticket niet terugbetaald zou worden. Uiteindelijk speelt de financiële factor toch de laatste kaart, zowel op een individueel als internationaal beleidsniveau. Dat is ontvondertend.”

Groen leven in de praktijk

Toch vond David ook inspiratie en een visie voor een groene toekomst tijdens het openingsevenement: “Uit de discussies met andere deelnemers, vooral jongeren die al een tijd actief zijn in milieuorganisaties of op politiek gebied, kreeg ik een beter inzicht in de verschillende perspectieven op klimaatverandering en de obstakels op de weg naar een internationaal klimaatbeleid”.

Maar wat David het meest fascineerde was het bezoek aan Dyssekilde, een Deens ecodorp: “In Dyssekilde maakten we kennis met inwoners die koken voor een duurzame levensstijl in een dorp met zelfgekweekt, biologisch voedsel, windenergie, een wilgenbos voor de zuivering van afvalwater en een recyclagesysteem met een minimum aan verspilling. Een ecodorp bewijst dat een duurzame levensstijl mogelijk is”, vertelt David. Hij gelooft

dat Dyssekilde een voorbeeld kan zijn voor de rest van de wereld: “We kunnen een staat bereiken waarin we actief, door onze eigen inspanningen, klimaatverandering tegengaan. De sleutel is het veranderen van gewoonten. Zelf besloot ik onlangs geen vlees meer te eten, het openbaar vervoer of de fiets te nemen en over te schakelen op groene energie. Maar er is nog een lange weg te gaan en te veel mensen zien liever de toekomst bedreigd dan hun eigen comfortabele leventje.”



David Hiss

Greenwashing

Wat de conferentie in Kopenhagen zo cruciaal maakt voor de toekomst van onze planeet is onder andere een deadline die alle UN-landen tijdens de COP in Bali stelden: het Bali Actie Plan. Deze overeenkomst richtte de focus op snelle actie, gebaseerd op het alarmerende rapport van het IPCC, het Intergovernmental Panel on Climate Change. In Bali kwamen de internationale politici ook overeen dat 2009 min of meer de laatste kans biedt om een globale overeenkomst te bereiken. Als de Deense overheid er ook echt in slaagt om de conferentie in december te laten eindigen in ambitieus en universeel

klimaatactieplan, dan zal het in werking komen na het verval van het Kyoto-protocol in 2012. Of er tijdens de conferentie ook inderdaad een internationaal akkoord bereikt zal worden over de beperking van broeikasgasen is nog maar de vraag. Het is verre van duidelijk of CO₂-reuzen, zoals de VS en China zullen opdagen. Na Bush' weigering om het Kyoto-protocol te tekenen zijn de verwachtingen over Obama's medewerking weliswaar erg hoog, zowel binnen als buiten de VS. Maar milieuorganisaties zoals Greenpeace vrezen dat COP15 alleen een akkoord zal produceren dat goed klinkt in de oren van de media, maar in de praktijk weinig verandering brengt, een fenomeen dat ze 'greenwashing' noemen.

HET KONGO-CONFLICT; DE OPLOSSING?

Studenten debatteren tijdens workshop Model United Nations



Had je op de middelbare het MEP (Model Europees Parlement), voor universitaire studenten is er het MUN, Model United Nations. De afdeling politicologie organiseerde met hulp van Student Amsterdam Model United Nations (SAMUN) een workshop voor studenten.

VN-Simulatie

Op de vroege ochtend sta ik in het Metropolitan, tussen een twintigtal gemotiveerde studenten, strak in pak. Zij zullen in twee dagen tot een gezamenlijke oplossing van het Kongo-conflict proberen te komen. Ik benader Jesse, samen met Bob voorzitter van deze workshop MUN, tevens voorzitter en directeur van Student Amsterdam Model United Nations (SAMUN) met de vraag:

“Vertel, hoe zou jij het MUN uitleggen voor leken?”

“Het MUN is een simulatie van een VN-bijeenkomst waarin studenten verschillende landen vertegenwoordigen en volgens alle formele VN-regels proberen een bepaald conflict op te lossen. In dit geval het conflict in Kongo. Het is niet alleen belangrijk dat je je eigen standpunten als land vertegenwoordigt, maar je ook verdiept in de standpunten van andere landen. Mede omdat je ze – hopelijk – op die manier beter weet te overtuigen van jouw standpunten.”

“Hoe hebben de deelnemers zich voorbereid?”

“De deelnemers hebben eerder deze week twee bijeenkomsten gevolgd, waarin alle VN-regels werden uitgelegd.”

Dat zijn er nogal wat, zo krijgt iedereen maar een bepaald

aantal seconden om te spreken, en duurt het soms erg lang voordat het ene land kan reageren op het andere, omdat er nog een aantal punten van andere landen tussendoor komen. Jesse antwoordt dan ook, wanneer ik vraag wat het doel is van deze workshop:

“We willen studenten de sfeer laten proeven van een echte VN-bijeenkomst, de ‘stropetigheid’ van internationale samenwerking benadrukken.”

De logheid van de politiek dus. Ook verklaart hij dat een bijkomend voordeel is dat je je *speech en debating skills* vergroot, en meer begrip krijgt voor het feit dat er niet zo gemakkelijk één oplossing te vinden is. Er zijn veel belangen die verstrengeld raken. Daarbij is alles in het Engels, waardoor je beter uit je woorden komt in deze internationaal belangrijke taal.

Over de deelnemers is Jesse erg tevreden. “Er is vandaag een vrij hoge kwaliteit, mensen hebben zich goed verdiept.”

Verwachtingsvolle deelnemers

Als de workshop bijna begint stromen er steeds meer studenten binnen, keurig in pak, die een kringetje vormen en enthousiast bespreken wat hen die dag te wachten staat.

Voordat ik een deel van de workshop ga bekijken spreek ik nog een studente, Judith Huppertz. Ze studeert politicologie, interne betrekkingen, vandaar haar interesse voor deze workshop. Ze vertegenwoordigt vandaag China.

Ze verwacht van deze dag vooral dat het een leuke dag wordt, en heeft zich goed voorbereid door de bijeenkomsten te volgen en policy documents te bestuderen. Daarbij zegt ze: “Het Kongo-conflict is erg interessant, want het duurt al lang en is ingewikkeld. Deze workshop is een goed initiatief, want wat je voor het “echte” MUN moet is veel formeler, daar moet je bijvoorbeeld solliciteren voordat je mee mag doen. Dit is een goede tussenstap om de sfeer te proeven en te bekijken hoe het in zijn werk gaat.”

Na de workshop liet ze weten het erg naar haar zin te hebben gehad, al was het soms erg moeilijk omdat ze als afgevaardigde van China soms standpunten had waar niemand haar in steunde. Al met al was het erg leerzaam, en daarbij leer je veel mensen kennen omdat je erg intensief samenwerkt. En dat Judith gemotiveerd was viel op; ze won de Best Delegate Award!

Voor het debat van start gaat worden eerst nog alle regels herhaald door de voorzitters. Wat me opvalt is dat de discussie traag op gang komt; veel van dezelfde mensen zijn aan het woord, en door de rest wordt de kat uit de boom gekeken. Deze workshop duurt dan ook niet voor niets twee dagen. Jesse vertelt: “In het begin is het vooral aftasten, kijken wat ieders standpunten zijn en doorkrijgen hoe het eraan toegaat. Als je morgen komt, zul je merken dat het er een stuk feller aan toe gaat!”

Wat is het MUN?

In 2005 is de Stichting Amsterdam Model United Nations (SAMUN) opgericht door een aantal enthousiaste studenten, die het internationale bewustzijn onder UvA- en VU-studenten wil vergroten. Deze stichting wil nu jaarlijks delegaties afvaardigen naar internationale VN simulaties zoals de OXIMUN en de WorldMUN.

Naast het afvaardigen van delegaties, willen zij ook de studenten die deel uitmaken van de delegatie een gedegen voorbereiding geven. Dit doen ze door het organiseren van diverse trainingdagen, waarbij de studenten bekend worden gemaakt met de procedures die gelden op de VN simulatie en hiernaast ook in staat worden gesteld om hun communicatieve vaardigheden te perfectioneren.

Ook weet voorzitter Jesse te vermelden dat er veel mensen zijn die meedoen voor het avondprogramma, want kennismaken met andere (internationale) studenten hoort er ook bij. Een toepasselijke slogan die hij ooit gehoord had was “Serious Fun”!

Ben je nieuwsgierig geworden naar MUN? Meer info vind je op www.samun.nl. Ook dit jaar zal er weer een mini-MUN georganiseerd worden door EOS en de afdeling Politicologie.

Waarom deze workshop?

Ten slotte spreek ik Naná de Graaff, die met het idee voor dit evenement is gekomen. Ze is promovenda politicologie, Doctoral Researcher International Relations, Phd.

Hoe ben je erop gekomen om deze workshop te organiseren?

“Als promovenda moet ik dit jaar voor het eerst lesgeven aan bachelor studenten. In mijn naïeve enthousiasme dacht ik dat een workshop MUN een leuke praktijk aanvulling op de theorie zou zijn, in de werkgroep. De theorie die hier op de VU wordt gegeven helpt studenten om mogelijke verklaringen te bieden voor politieke problemen en conflicten en om analytisch naar dat soort problemen te kijken. Met een project als dit zijn de studenten echt concreet met probleemoplossing bezig, en bied je lesstof aan op een andere manier.”

Helaas bleek een mini-MUN voor in de les te hoog gegrepen, gezien de voorbereidingstijd. Omdat Nana haar idee toch door wilde zetten organiseerde ze deze workshop, waar studenten op vrijwillige basis aan mee konden doen.

“In principe was deze workshop alleen voor politicologen, omdat het gaat over conflict, macht, en belangenverstrengelingen. Maar er kwam zoveel interesse van alle studierichtingen, dat we de workshop voor meerdere studies hebben opengesteld.

Wat opvallend was, was dat er ook veel reactie van Kongolezen kwam, omdat het debat over het Kongo-conflict ging. De hele Kongolese gemeenschap in Amsterdam wist ervan! Dat voelde decadent; zij kwamen op het conflict af en niet op het MUN. Omdat het toch een soort spel blijft en deze mensen veel te persoonlijk betrokken waren, zijn ze afgevoerd om aan de workshop mee te doen.”

Nana hoopt dat het mini-MUN toch zal worden opgenomen in de vaste leerstof, want “het is gewoon leuk. Door dit aan te bieden wordt de VU aantrekkelijker, omdat je een groter aanbod hebt. Je bent bezig met verkenning van het veld, en ontdekt wat je nog meer kunt met je studie naast wetenschapper worden.”

In elk geval streeft Naná ernaar er een jaarlijks terugkerend evenement van te maken. “Het blijkt wel dat deze workshop succesvol genoeg is; het is vrij last minute georganiseerd, er zijn wat posters opgehangen, en toch is er relatief veel animo. Twintig studenten hebben zich aangemeld. En het enthousiasme van de studenten, daar word ik dan weer enthousiast van!”

DE BIOLOGISCHE BOERDERIJ, BOERDERIJ VAN DE TOEKOMST?

“Ik heb gekozen voor een manier van ondernemen die de maatschappij wenst.” Sjoerd de Hoop (50) heeft een biologisch-dynamische boerderij in Hiaure (Friesland). Hij gunt zijn dieren een goed leven.

Twijfels

De dieren van Sjoerd lopen vrij rond in de wei. Sjoerd: “Ik was wel met milieu bezig, maar was huiverig om honderd procent biologisch te worden. Ik dacht dat de gangbare landbouw mij meer zekerheid bood. Ik produceerde wel duurzaam door minder gif en minder kunstmest te gebruiken. Het was alleen mijn angst voor het onbekende. Na een cursus Biologische veehouderij zijn wij in 1989 omgeschakeld. Ik zie nu dat de gangbare technologie en wetenschap géén zekerheid bieden. De innovatie in de biologische sector is nog groter. Biologische landbouw is een haalbare optie.”

Ontwikkeling

Sjoerd “In 2007 ben ik met het bedrijf weer een nieuwe weg ingeslagen. Ik heb het melkveegedeelte niet uitgebreid maar juist afgestoten en ben gaan samenwerken met een groenteteler en een andere melkveehouder. Ik heb nu zoogkoeien, jongvee op fok en schapen. Zeven hectare wordt verpacht voor de teelt van drie soorten aardappelen en tien soorten biologische groente. Ik breng boeren en burgers in contact met de biologische boerderij. Naast het boerderijwerk probeer ik in projecten te laten zien dat biologische landbouw de beste optie is. Het is namelijk niet alleen maar goed voor het milieu. Langzaam maar zeker zijn meer mensen bereid extra te betalen voor een product dat duurzaam is.”

Een sociaal proces

De overstap vanuit de gangbare landbouw blijkt een grote stap. Het gaat niet alleen over de bedrijfsvoering. Sjoerd legt uit: “Het overstappen naar biologische landbouw is



Biologische landbouw

Biologische landbouw houdt rekening met de invloeden vanuit de natuur. Het bodemleven staat bij deze manier van boeren centraal. In de biologische landbouw verbetert de bodemvruchtbaarheid aanzienlijk en zijn hulpmiddelen zoals extra fosfaat niet nodig.

een sociaal proces.” Het blijkt dat je als boer ook met de familietraditie in het bedrijf en de loyaliteit jegens de gangbare landbouw te maken hebt. “Je moet over een hardnekkige drempel heen om die loyaliteit aan de kant te zetten. Mensen vertrouwen in de technologie en de wetenschap, terwijl deze maar veertig tot vijftig jaar oud is. Je kunt de verandering van bedrijfsvoering vergelijken met een jongetje dat aan de rand van het zwembad staat, maar niet durft te springen. Als badmeester moet je dat jongetje niet dwars, maar vertrouwen geven dat het goed komt. Ik probeer nu twijfelende boeren uit te nodigen zichzelf in een omgeving te zetten waar ze kunnen zien hoe mooi de biologische landbouw is en ze te begeleiden bij de eerste stappen naar biologische landbouw toe.”

Stijl van leven

“Biologisch boeren is een stijl van leven,” vertelt Sjoerd, “je moet dat besluit je eigen maken.” De periode van overschakeling duurt zo’n vijf jaar. Je hebt als biologische boer andere afnemers, andere grondstoffen en nieuwe vormen van kennis nodig. Sjoerd: “Gelukkig zien we steeds meer boeren die omschakelen. De overheid moet die omschakeling niet in regels proberen te bereiken. Boeren moeten zelf de keuze maken. Meestal begint de keuze voor het biologische zakelijk rationeel. In de jaren daarna groeit het biologische uit tot idealisme. Die boeren gaan heel anders in hun bedrijf en in het leven staan.” Iedere biologische boer herinnert zich zijn ‘omslagpunt’. Sjoerd vertelt over een boer die aardappelen spoot tegen aantasting door insecten. “Hij reed voor de tweede keer spuiten zijn land op en zag een broedende fazant. De fazant was al geel uitgeslagen door de vorige keer spuiten. Na de tweede keer zag hij de fazant niet meer. Dit was het moment waarop hij heeft besloten over te gaan op biologische landbouw.” Sjoerd benadrukt dat boeren vóór zo’n omslagpunt al enige belangstelling zouden moeten hebben om over te stappen.

Biovakbeurs

Sjoerd is mede-organisator van de Bio-Vakbeurs in Zwolle. Hier komen biologische boeren en andere geïnteresseerden bijeen om de nieuwste technieken te bekijken en kennis uit te wisselen. Boeren en tuinders, handelaren en verwerkers ontmoeten elkaar om ideeën en ervaringen te delen. Sjoerd: “Horeca-eigenaren en detaillisten zijn ook welkom. Zij kunnen de biologische producten in hun sector vorm en inhoud geven. Ik wil zoveel mogelijk mensen laten zien wat de kansen van biologische boerderijen zijn.”

Voedseltekort

Sjoerd: “Er zijn mensen die twijfelen aan de biologische landbouw. Zo beweert hoogleraar Robbinge van Universiteit Wageningen dat alleen technologie nodig is om de wereld te voeden en dat biologische landbouw niet als serieus alternatief wordt gezien. Dit heeft echter met de verdeling van het voedsel over de wereld te maken.” Sjoerd heeft samen met wetenschapper Niels Röling (emeritus hoogleraar Wageningen) een artikel geschreven waarin zij reageren op het standpunt van Robbinge. Hierin stellen ze dat boeren in derdewereldlanden prima zonder de gangbare landbouw



genoeg voedsel kunnen produceren. “Voorlopig kunnen de kleine boeren in Afrika hun productie nog een heel eind opvoeren met bestaande technologie voor duurzame en kleinschalige landbouw. Het enige dat daarvoor nodig is een goede beloning in de prijs.”

De landbouw van de toekomst?

Het aantal hectare grond dat wordt gebruikt voor biologische landbouw stijgt ieder jaar. Het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) streeft er naar het aantal biologische boerderijen te verhogen. De vraag is of alle boeren de stap durven te zetten. Sjoerd: “Het gaat langzaam, maar ze stappen één voor één over op biologisch.” De maatschappij moet er iets voor over hebben deze milieuvriendelijke en diervriendelijke manier van ondernemen te laten groeien. “De prijs van onze producten ligt hoger maar daarmee besparen wij op milieukosten zorgen we dat de grond ook vruchtbaar blijft voor latere generaties. Met de biologische landbouw put je de grond niet uit. Die wordt juist levenskrachtig.”

Bron: <http://www.agriholland.nl/>



PRISCILLA

Het einde is in zicht ... Nou ja, het einde is al een tijdje in zicht maar ik heb iets te lang naar de horizon gestaard. Recentelijk heb ik mijzelf en mijn thesis weer opgepikt en ik hoop nu toch echt voor de jaarwisseling af te studeren. Voorlopig bevind ik mij in een soort schemerwereld. Ik ben nog student maar ik heb geen colleges of andere afspraken meer, mijn thesis draait op mijn eigen tijd en kracht. Dus ik voel me niet erg student meer.

Ik werk nu één dag per week voor een razend interessant onderzoeksinstituut aan de VU en ben net (voor in elk geval twee weken) voor nog een dag per week aangenomen bij een fantastisch creatief mediabureau. Tegelijkertijd ben ik net niet uitgenodigd bij een sollicitatie voor een baan waarvoor ik toch meer dan gekwalificeerd zou moeten zijn, de beleefd afwijzende e-mail meldde mij dat ze tweehonderd sollicitanten op deze functie hadden gehad waarvan ze er 5 hebben uitgenodigd. Tweehonderd! En we hebben het hier niet over een hip traineeship bij een internationaal bedrijf met ongekende groepotentie.

Verder wordt ik geïntimideerd door mijn buurman: of

liever gezegd door het ontbreken van mijn buurman. Ik woon op een gezellige gang vol studenten op Uilenstede. De jongeman in de kamer naast mij deed bijna dezelfde studie als ik. Hij is ongeveer een half jaar geleden afgestudeerd na enige welverdiende vertraging. Ik heb zijn banenjacht met zeer veel interesse gevolgd want zaten wij niet in hetzelfde schuitje, alleen hij een boot eerder. Bij onze studentenwoning hoort ook een studentikoos huurcontract waarin staat dat je niet langer dan een half jaar studieloos in je studentenkamer mag verblijven. Na een half jaar studieloosheid en vruchteloze sollicitaties ging het licht uit bij mijn buurman. Hij moest de kamer uit en kon zich de particuliere huizenprijzen van Amsterdam niet veroorloven zonder de academische baan die hij voor ogen had en is dus terug naar zijn ouderlijk huis. Ver van onze geliefde Randstad verwijderd moet hij nu een baan zien te vinden. Ik ben meer dan geïntimideerd door dit vooruitzicht. Ik word er bang van.

Ik zit hier nog wel knusjes in de schemering en doe op dit moment heerlijke en interessante dingen, dus waar zou ik me druk over maken? Maar ik kan niet zeggen of het weinige licht om mij heen nu het teken is van de zonsopgang of zonsondergang.

Priscilla Haring

FSW SPEELT UIT

Ben jij benieuwd hoe het is om een tijdje in het buitenland te studeren of stage te lopen? Op het weblog FSW Zwerfpost lees je de ervaringen van zeven FSW-studenten in het buitenland.

“Een betoverend land vol van samba, en de mooiste mulatas.” Zo ziet Brazilië eruit door de ogen van Silvia van der Wal, tweedejaars studente Culturele Antropologie en Ontwikkelings-sociologie. Ze is er op zoek naar haar roots – Silvia’s moeder is Braziliaanse – en worstelt zich ondertussen door Portugese vertalingen van werken van kopstukken Marx, Durkheim en Levi-Strauss.

Jan de Kieft, derdejaars Communicatiewetenschappen, studeert in de Verenigde Staten; in Richmond, Virginia om precies te zijn. Hij volgt daar een aantal vakken, waaronder ‘Curiousness’, een recept voor ‘grote avonturen, heftige feesten en een rijk leven.’ En dat is precies waarvoor Jan in the States is.

Hoe anders is de omgeving van Karin van Mullem. De masterstudente Social and Cultural Anthropology doet participierend onderzoek naar straatkinderen in La Paz, Bolivia. Een zware, maar inspirerende taak. “Dit blog schrijvende kom ik er achter dat ik eigenlijk geen besef heb van wat deze kinderen allemaal al hebben meegemaakt. Wat heb ik een rooskleurige jeugd gehad!”

Toekomstig Politicoloog Rense Brouwer heeft het ontzettend naar zijn zin in Istanboel. Aan de Sabanci universiteit volgt hij vakken over de geschiedenis van het Ottomaanse rijk en de Turkse republiek. Dat gebeurt tussen het bezoeken van Turkse bezienswaardigheden door.

Kebabhappen en kabeltruien

Ook Kim Janssen is op de sportieve tour. Na de introductieweken op de Britse Keele University - inclusief rollerdisco en nachtelijk kebabhappen, stort de derdejaars Communicatiewetenschapper zich nu op de typisch Engelse sporten: voetbal en rugby. Nu maar hopen dat Kim de tackle ontwijkt.

Derdejaars studente Politologie, Lisa Loots, bestudeert in Praag de Oost-Europese politiek. Zij heeft zich in een opwelling ingeschreven voor het vak Tsjechisch en kent nu lichte spijt. Op het lokale klimaat is ze gelukkig goed voorbereid: “ik heb kabeltruien en bontlaarzen aangeschaft, mijn schaatsen zijn geslepen en mijn skies gewaxed.”

De kredietcrisis bracht Mark Wijsman naar een tehuis voor chronisch zieke kinderen in Kaapstad, Zuid-Afrika. Hier werft de Communicatiewetenschapper in spe ‘s ochtend donateurs. “s Middags ben ik verantwoordelijk voor 29 jongens van twee tot negen jaar oud, met wie ik naschoolse activiteiten doe zoals voetballen en buitenspelen.”

Volg de studenten op FSW Zwerfpost: www.fsw.vu.nl/zwerfpost/

Wil je net als deze zeven studenten naar het buitenland voor stage of studie? Check de website: www.fsw.vu.nl/studiebuitenland of loop langs bij het International Office.

Jelle Schuilenburg

HELP! SPSS doet het niet...



Zit je vast met je thesis of een ander onderzoek? Kom naar de Methodologiewinkel voor advies!

Sinds januari 2009 heeft de faculteit er een nieuwe studentenvoorziening bij: de Methodologiewinkel. Hier kunnen studenten terecht voor hulp en advies bij onderzoeksmethoden en statistiek. De winkel is gehuisvest in kamer S-528 (W&N-gebouw)

Voor veel studenten zijn statistiek en methodologie lastige obstakels, die voor de nodige problemen zorgen. Daarom biedt de FSW haar studenten een oplossing: de Methodologiewinkel. In deze winkel kun je advies krijgen als je 'vastzit' met bijvoorbeeld statistische analyses. Daarnaast geeft de Methodologiewinkel advies over je onderzoeksopzet, vragenlijst of rapportage van de resultaten. Kortom, je kunt er terecht met vragen over alles wat met methoden en technieken te maken heeft.

De Methodologiewinkel is geopend op 19 januari 2009 en was toen twee dagdelen per week bereikbaar. Met de start van het collegejaar 2009 - 2010 is daar een derde dagdeel bijgekomen. In het eerste halfjaar hebben al 78 studenten hun weg weten te vinden naar de winkel met uiteenlopende vragen van regressie tot vragenlijstconstructie. De meeste studenten komen naar aanleiding van hun Bache-

Praktische informatie

De Methodologiewinkel is gevestigd in kamer S528 (5e verdieping W&N-gebouw, tegenover de computerzalen). De Methodologiewinkel is momenteel drie dagdelen in de week open. De openingstijden wisselen per semester (voor het eerste semester 2009 - 2010 zijn de tijden: maandag 10.00 - 13.00 uur, donderdag 10.00 - 13.00 uur en vrijdag 13.00 - 16.00 uur). Je hoeft geen afspraak te maken, kom tijdens de openingstijden gewoon binnen lopen met je vragen. We helpen je graag, daar zijn we voor!

lor- of Masterthesis. Maar mocht je er bij een ander vak, project of onderzoek niet helemaal uitkomen, dan staan we natuurlijk ook voor je klaar.

Het idee voor een Methodologiewinkel komt oorspronkelijk uit Groningen. Daar is de Faculteit Maatschappij- en Gedragwetenschappen zo'n 30 jaar geleden mee gestart. Het is een trend geworden: steeds meer universiteiten en faculteiten in Nederland openen zo'n winkel om hun studenten ondersteuning te bieden bij methodologische vraagstukken.

Wil je informatie buiten de openingstijden? Kijk dan op Blackboard. De Methodologiewinkel is bezig met het ontwikkelen van een Blackboard-site. Hierop komt onder andere een document met uitleg over de meest voorkomende problemen, links naar nuttige websites over data-analyse en het correct rapporteren van statistiek. Verder vind je er een lijst met nuttige literatuur en schematische weergaven van een aantal veel voorkomende analyses (zoals mediatie en moderatie in regressie). Je kunt jezelf inschrijven voor deze Blackboard-pagina door in het tabblad cursussen te zoeken naar 'Methodologiewinkel' en vervolgens jezelf 'enrollen'. (Houd wel in je achterhoofd dat de Blackboard-pagina nog in ontwikkeling is.)

Dus zit je vast met SPSS, ben je niet zeker of een bepaalde analyse met jouw data kan worden uitgevoerd? Blijf niet rondlopen met je probleem maar kom langs! We denken met je mee en proberen je zo goed mogelijk op weg te helpen. Bijvoorbeeld met extra uitleg door je relevante referenties op te geven. Als wij de oplossing niet hebben kunnen we je eventueel doorverwijzen naar een docent met specifieke kennis op het terrein waar je behoefte aan hebt.

Kijk voor verdere informatie op:

www.fsw.vu.nl/methodologiewinkel

of op Blackboard (zoek bij cursussen naar Methodologiewinkel en enroll jezelf)



HOE KOMT EEN MEDIABOODSCHAP OVER OP DE KLANT?

Portret van een afgestudeerde

Naam: Jelmer Letterie

Leeftijd: 32

Functie: communicatiespecialist
bij Accenture

Studie: master Communicatie-
wetenschap

Startdatum VU: 2004

‘Zonder mijn masteropleiding zou ik niet in mijn functie zijn terechtgekomen’, zegt Jelmer Letterie, afgestudeerd in de communicatiewetenschap en werkzaam bij Accenture, een internationaal bedrijf in consulting, technology en outsourcing. ‘Omdat ik me in mijn studie voornamelijk richtte op de impact van de media, heb ik geleerd hoe een mediaboodschap overkomt op de lezer of klant. Je leert het effect van hoe je een product, in mijn geval Accenture, in de markt zet. Dat zie ik heel sterk terug in mijn functie als communicatiespecialist.’

Accenture is een commercieel bedrijf. Het is druk op vrijdag, want dat is voor veel mensen de kantoordag. Meestal werken ze bij de klant. Het gebouw heeft een grote open hal en grote werkvloeren, waar veel mensen achter tafels zitten met hun laptop en draadloos internet. Ons zaaltje is nog bezet, dus gaan we in de koffiehoeke zitten, met op de achtergrond het koffieautomaat dat met veel geratel en stoom elke tien minuten uit zichzelf koffie inschenkt in een bekertje dat er niet staat.

Jelmer koos voor de studie Communicatiewetenschap om aan de slag te kunnen in de commerciële communicatie. Hij had zeven jaar als journalist gewerkt in de publieke sector en wilde ervaring opdoen in een totaal andere

sector. De commerciële wereld bevalt hem en het werken in de communicatie ook. In zijn functie is hij verantwoordelijk voor de PR-mediarelaties, voor de interne communicatie via het personeelsblad en de communicatie van de algemeen directeur richting de medewerkers, en gedeeltelijk voor de externe communicatie via de website.

‘Wat ik heb geleerd over onderzoeksmethoden in de studie is goed bruikbaar in mijn werk. In het begin sprak de wetenschappelijke kant van de op-

“Soms mis je praktische vaardigheden.”

leiding me niet zo aan, maar gaandeweg werd het interessanter en zag ik de meerwaarde van goed wetenschappelijk onderzoek. Dan zie je ook dat veel onderzoek dat voorbij komt helemaal niet wetenschappelijk is. Ik kijk daardoor kritisch naar onderzoek dat door Accenture wordt uitgevoerd en het leerde me als journalist hoeveel waarde ik moet hechten aan onderzoeksresultaten.’

Jelmer vond Communicatiewetenschap een goede opleiding. Er is veel keuzevrijheid om de richting te kiezen die je interessant vindt. Het werktempo ligt hoog, maar was heel effectief. Je moet veel lezen, schrijven, cases doen en onderzoek opzetten en

uitvoeren, waarbij veel neerkomt op zelfstudie. Jelmer vindt dat de studie soms te theoretisch blijft en dat vooral de onderzoekskant wordt belicht. ‘Als je echt bij een bedrijf begint met werken, mis je soms wel bepaalde vaardigheden. Ik zou wel meer geleerd willen hebben over de planning van een project, door meer praktijkgerelateerde cases.’ Het is van belang dat je al tijdens je studie goed nadenkt over de richting die je op wilt, dan kun je je daar zoveel mogelijk op toespitsen. Kies bijvoorbeeld het onderwerp van je scriptie zo dat je er echt feeling mee hebt. Zo creëer je voor jezelf een meerwaarde op de arbeidsmarkt.



ANGST VOOR DOOD DOET KOPEN

Wanneer mensen in een advertentie herinnerd worden aan de dood, gaan ze eerder over tot de aanschaf van het geadverteerde product dan mensen die niet aan de dood denken. Dit blijkt uit recent wetenschappelijk onderzoek dat Rolien Duiven, student in de master Communicatiewetenschap, uitvoerde in samenwerking met haar begeleider Enny Das.

De ruim 300 respondenten in het onderzoek kregen een fictieve advertentie te zien voor een abonnement op de Volkskrant. Sommigen zagen een advertentie met daarin een subtiele verwijzing naar de dood, anderen zagen een neutrale advertentie. Aan het eind van de vragenlijst kreeg iedereen de mogelijkheid het abonnement direct af te sluiten. Het blijkt dat mensen die door middel van de advertentie aan de dood herinnerd worden, eerder geneigd zijn het abonnement af te sluiten dan mensen die niet aan de dood herinnerd worden. Hoe men de advertentie beoordeelt, speelt ook een rol.



Rolien Duiven

De onderzoekers zijn geïnspireerd door de Terror management-theorie van Greenberg, Pyszczynski en Solomon (1986), die stelt dat mensen zich gaan beschermen tegen de angst voor de dood. Dit doen ze bijvoorbeeld door te consumeren. Daardoor gaat men zich veilig voelen en krijgen men meer zelfvertrouwen. Met de uitkomsten van het experimentele onderzoek van Duiven en Das is voor het eerst een direct verband gelegd tussen marketingcommunicatie, Terror management-theorie en consumentengedrag.

Een herinnering aan de dood heeft ook een effect op hoe impulsief iemand koopt. Zo gaan niet-materialisten impulsiever kopen als ze aan de dood denken en gaan ze op die manier materialistische eigenschappen vertonen. Dat dit niet altijd even gunstig is, kwam ook in het onderzoek naar voren. Materialisten blijken namelijk van nature een minder goede stemming te hebben dan niet-materialisten. Van consumeren wordt je dus niet gelukkig, of alleen kortstondig.

PRIJS BESTE DEMOGRAFIESCRIPTIE VOOR VU STUDENT SOCIOLOGIE

Eefje Steenvoorden, afgestudeerd als master Sociologie van mondialisering en diversiteit, won op 22 oktober de thesisprijs van het Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut (NIDI) voor de beste scriptie op het gebied van de demografie van de afgelopen twee jaar.

Eefje Steenvoorens thesis 'Hoe werkt opleiding?' is een internationaal vergelijkend onderzoek naar opleidingsverschillen in de arbeidsparticipatie van vrouwen. Ze ontdekte dat lageropgeleide vrouwen minder vaak werken doordat ze traditionelere opvattingen hebben over de rol van vrouwen in betaalde arbeid en de zorg voor kinderen dan hoogopgeleide vrouwen. De kindsituatie, de nationale familiecultuur en verschillende beleidsmaatregelen blijken geen van alle te verklaren waarom lageropgeleide vrouwen minder vaak werken dan hoogopgeleide. De thesis van Eefje Steenvoorden is vorig jaar in boekvorm uitgegeven door het Sociaal-Cultureel Planbureau, waar ze tegenwoordig werkzaam is als wetenschappelijk medewerker.

"AFRICA THESIS AWARD" UITGEREIKT VOOR VELDWERK IN SENEGAL

Miranda Poeze, afgestudeerd als onderzoeksmaster, heeft met haar thesis "In search of greener pastures: the case of boat-migrants from Senegal to the Canary Islands" de jaarlijkse Africa Thesis Award gewonnen. In haar thesis verklaart zij waarom Senegalese migranten de gevaarlijke overtocht van de West-Afrikaanse kust naar de Canarische eilanden maken. Daarvoor heeft ze interviews afgenomen met niet-succesvolle Senegalese bootmigranten en familieleden van succesvolle bootmigranten. Ze stelt dat de migraties niet alleen worden beïnvloed door transnationale netwerken van migranten of dwang van de familie, zoals huidige theorieën beweren, maar dat er ook een grote rol is weggelegd voor de wens van de individuele migrant om een hogere status, autonomie van de familie en succes te krijgen. De Africa Thesis Award wordt jaarlijks uitgereikt door het Afrika Studie Centrum in Leiden.

DE EOS KICK-OFF DAG

Op woensdag 21 oktober kwamen voor het eerst alle commissieleden van EOS samen. Na een korte presentatie van het EOS-bestuur en een toelichting van de dag was het begin afgetrapt! De jaarlijks terugkerende trainingsdag voor commissieleden is een goede manier om elkaar beter te leren kennen en de basis voor EOS te leggen.

Waar het dagprogramma varieerde van het tokken van een kip tot en met het schreeuwen van een Hollandse leeuw is er in het ochtendprogramma ook veel aandacht besteed aan het functioneren binnen een commissie. Trainingen over vergaderen, feedback geven en ontvangen en evaluatietechnieken zijn in het eerste deel van de dag behandeld en zullen de commissies helpen een succesvol jaar neer te zetten.

Op dit moment telt EOS 24 commissies waarvan 3 ondersteunende commissies. Ook hebben we een zaalvoetbal-

team dat goed bezig is! Totaal komt dat neer op zo'n 100 commissieleden! Behalve dat het supergezellig is en het je CV verrijkt staan de voordelen als bijvoorbeeld het ontwikkelen van vergaderkunsten, leren samenwerken, coördineren, aanpakken, met bedrijven omgaan en promotiecampagnes opzetten hoog in het vaandel van EOS voor haar commissieleden! Het EOS-bestuur is erg blij met al haar commissieleden!

Dit jaar zijn er 2 nieuwe commissies, namelijk de EOS Masterreiscommissie en EOS Fanaticie. Waar nieuwe commissies zijn zijn nieuwe activiteiten, zo zal er dit jaar voor het eerst een EOS Masterreis georganiseerd worden, speciaal voor premaster- en masterstudenten! Naast deze commissie is ook EOS Fanaticie een nieuwkomer! Deze commissie gaat de grote EOS-activiteiten op een opvallende en onvergetelijke manier promoten onder de studenten!

Nu de commissies gevormd zijn kunnen de activiteiten van start! Er zijn meerdere manieren om op de hoogte te blijven van alle EOS activiteiten. Omdat we nog vroeg in het jaar zitten staan deze hier even op een rijtje:

EOS-website

Zie: www.EOS-vu.nl

EOS-Hyves

Zie en meld je aan op: <http://eos-vu.hyves.nl>

EOS-koffiekamer

Deze bevindt zich in het W&N-gebouw op de 5e verdieping in kamer P-569.

EOS-nieuwsbrief

Ontvang je deze nog niet elke maand? Stuur een mail naar: nieuwsbrief@eos-vu.nl.

Posters en flyers

Vaak hangen posters en liggen flyers door de hele VU. Zowel in het hoofdgebouw als in het W&N-gebouw. Houd deze in de gaten!

EOS-bestuur

Natuurlijk is het bestuur op de hoogte van wat er gaat komen! Alles wat definitief gepland is wordt direct op de website gezet.





EOS COMMISSIELEDEN

STUDIEGERELATEERD

B&O

Christoph Werd-
müller von Elg
Sheela Groenendijk
Kaoutar Yakubi
Kelly Pronk
Leonie de Groot
Willemijn Bannenberg
Noortje Wouterse

ANT

Ivette Hoenderdos
Charlotte Kemmeren
Joris Dudink

MUNDUS

Anouk Groot
Mahsum Ilan
Steven Odding
David Lodder
Bart Meerveld

CW

Patricia van Zadelhoff
Sunaina Braam
Nina Melgarejo
Halil Yilmaz
Sadika Taadou

SOC

Andhika Rutten
Azam Jahangier

CONGRES

Sheela Groenendijk
Sonja Bak
Heleen Bosch
Wouter Haring
Christoph Wed-
müller von Elg
Frank de Winter

COM

Sadhana Raghoebarsing
Diana Castro

ACTIVITEITENCOMMISSIES

Actief

Pierrette Kousemaker
Nienke van Liempt
Janpieter van Straten
Sanneke Bolderheij
Thijs Kuiperij

Passief

Leon de Kuiper
Milanne Mulder
Michelle Herfkens
Bart Blom

Weekend

Ivette Hoenderdos
Ingeborg Klaar
Anke Anemaet
Dionne Person
Charlotte van Hugten

MarCo

Sanne Marleen Brandsma
Jeroen van Hecke
Diana Castro

Carp.Noc.

Kimra Morgownik
Anneke Piepenbroek
Boy van Eijkelenburg
Roos le Belle
Marlot de Jonge
Valérie Hagen
Mark van Mameren

ISC

Martijn Hoekstra
Andhika Rutten
Kaoutar Yakubi
Lieke Witlox
Estefania Laney
Milou Vrij
Baukje Hooghiemstra

Masterreis

Barbara van der Veur
Maartje de Bresser
Annemiek Opgelder
Raynel Koole
Marielle van Wieringen
Eline Ketelaars

Wintersport

Lissy Biersteker
Sonja Bak
Bregje van der Heide

Almanak

Thomas Wieckardt
Wouter Haring
Milanne Mulder
Manon Cramer
Marissa de Kort

FACULTAIRE COMMISSIES

Acquisitie

Merel Haverhals
Marieke van den
Wall Bake
Kim Pot

René Koetsveld

DTP

Milou van der Ham
Mirte Korenhof
Thomas Wieckardt

Fanaticie

Michiel Tolman
Steven Odding
Joris Peereboom
David Lodder
Bart Meerveld

ONDERSTEUNENDE COMMISSIES

Raad van Advies

René Koetsveld
Merel Haverhals
Sandra van Vrij-
berghe de Coningh
Peter van Unnik

Solicitatie- commissie

Matthijs den Otter
Dionne Pierik
Lema Poya

Kascontrole- commissie

Rian van Haeften
Jochim Schueler
Charlotte de Kruijff



JAARKALENDER FACULTEITSVERENIGING EOS

Faculteitsvereniging EOS organiseert ook dit jaar veel verschillende activiteiten. Het wordt weer een leuk jaar met veel studiegerelateerde, carrière gerichte en sociale activiteiten! In deze jaarkalender kun in ieder geval de grotere activiteiten alvast in je agenda zetten. Houd voor andere activiteiten én de precieze data de website en de nieuwsbrief in de gaten!

DECEMBER

Sinterklaas
Gala
Kerstbrunch
Algemene Leden Vergadering

FEBRUARI

Ledenweekend
Congres

MAART

Loopbaanweek
Wintersport
Algemene Leden Vergadering

APRIL

Internationale Studiereis
Marco Carrière Event
Batavierenrace

MEI

Masterreis
Themaweek

JUNI

Jaarafsluiting

FACULTEITSVERENIGING EOS

VAN BORRELS IN DE
KROEG EN FEESTEN IN
DE BESTE CLUBS TOT
ALLE CONTACTEN VOOR
EEN TOPCARRIÈRE!

Inschrijven voor EOS kan vanaf nu op
WWW.EOS-VU.NL



FSW Studentenraad

Met het nieuwe academische jaar is ook een nieuwe FSW Studentenraad van start gegaan. Onder leiding van voorzitter Dionne Pierik zetten de nieuwe raadsleden zich in voor de belangen van de FSW-studenten. Om deze taak goed te volbrengen heeft de raad een aantal rechten die wettelijk zijn vastgelegd in de Wet op het Hoger en Wetenschappelijk Onderwijs (WHW). Hier volgen de voornaamste rechten:

1. Instemmingsrecht
2. Adviesrecht
3. Informatierecht
4. Initiatiefrecht

De studentenraad ziet deze rechten tevens als plichten. Wij vinden dat wij verplicht zijn tegenover de FSW-studenten deze rechten te gebruiken om op te komen voor de studentenbelangen. Maar hierbij hebben we jullie hulp nodig. Laat ons weten wat er speelt op de opleidingen. Heb je dus klachten over tentamens, opmerkingen over computerlokalen of ideeën over hoe het onderwijs beter kan? Meld het aan ons!

Dit kan op onze website:

www.fsw.vu.nl/studentenraad

of door te mailen naar:

studentenraad@fsw.vu.nl

Verder zullen we jullie op de hoogte houden van onze bezigheden binnen de faculteit in onze nieuwsbrief en op de website.



BERICHTEN UIT HET METROPOLITAN

Wil je studeren in het buitenland?

Kom dan op maandag 14 december naar de informatie-bijeenkomst van het International Office. De bijeenkomst is van 15.30-17.00 in Z-009 in het Metropolitangebouw. Tijdens deze bijeenkomst krijg je alles te horen over de mogelijkheden van studeren in het buitenland.

Studiesecretariaat weer 's middags open

Na de drukke zomer zijn de openingstijden van het studiesecretariaat sinds half oktober weer dagelijks van 9.00 – 12.00 en 13.00 – 16.00 uur. Je vindt het studiesecretariaat in kamer Z-020 in het Metropolitan. Je kunt er terecht met vragen over studiezaken, voor hulp bij het intekenen voor vakken en om een afspraak te maken met een van de studieadviseurs. Het studiesecretariaat is ook per e-mail (studiesecretariaat@fsw.vu.nl) bereikbaar en telefonisch via (020) 59 86777.

Afstuderen met een gouden randje

In augustus 2009 zijn de eerste zeven diploma's met Honours Degree overhandigd aan studenten. Drie daarvan deden de bachelor Politicologie, twee studeerden Sociologie en van beide bachelors Bestuurs- en organisatiewetenschappen en Culturele antropologie en ontwikkelingsociologie waren er één student.

Het VU Honours Programme is een interdisciplinair programma waarin je extra vakken volgt en in totaal dertig studiepunten extra haalt in twee jaar. De vakken zijn speciaal ontwikkeld voor het programma en hebben een sterke internationale focus. Per september 2009 zijn er 22 studenten van FSW met het Honours Programme gestart.

Profileer je in februari

De hele maand februari 2010 worden er verschillende voorlichtingsbijeenkomsten en extra spreekuren georganiseerd om de mogelijkheden voor de profileringsruimte onder de aandacht te brengen. Die valt in het eerste semester van het derde bachelorjaar. Je bepaalt zelf hoe het eruit ziet. Wil je je bijvoorbeeld verdiepen in je eigen vakgebied, of juist in een ander vakgebied? Alvast werkervaring opdoen of naar het buitenland? Je kunt je profileringsruimte

vullen met (een combinatie van) keuzevakken, een minor, een binnen- of buitenlandse stage of met vakken aan een buitenlandse universiteit. Meer weten? Kom naar de bijeenkomsten in de profileringsmaand.

Computers krijgen Office 2007

Medio november start de afdeling IT met het installeren van Office 2007 op alle computers van de faculteit, ook in de studentenzalen. Om de overgang soepel te laten verlopen, passen ze de bestaande Office-handleidingen aan en wordt van de meestgebruikte programmaonderdelen van de Office-software een Office 2007-beschrijving opgenomen in een Quick Reference Card. Bovendien komt er een document met veelgestelde vragen. Tegelijk met de installatie van Office 2007 worden enkele softwarepakketten vervangen door een nieuwe versie: Atlasti v6, Endnote X3, MLWin 2.14, Usinet 6.232, SPSS17 en R2.9.2.

Bert Klandermans koninklijk onderscheiden

Oud-decaan Bert Klandermans heeft op vrijdag 2 oktober na het uitspreken van zijn afscheidsrede een koninklijke onderscheiding gekregen. Hij is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau voor zijn bijzondere inspanningen om het sociaalwetenschappelijk onderzoek samen te brengen met ontwikkelingen in de maatschappij. Hij ontving het lintje uit handen van de Amsterdamse wethouder Maarten van Poelgeest.

Alumna van COM wordt moedercoach

De overheid wil moeders aan het werk houden en ziet vrouwen graag op topposities. Mooie idealen vindt oprichtster van Mom in balance Esther van Diepen maar dan moet de werkgever wel wat te bieden hebben. Het liefst al tijdens het zwangerschapsverlof. De alumna van COM ontwikkelde daarom een pakket voor bedrijven dat een combinatie is van beleid, coaching en sport, om te voorkomen dat deze vrouwen ziek worden of zelfs stoppen met werken. Lees meer op www.fsw.vu.nl/alumniportretten.

SOCIALE AGENDA

Donderdag 26 november, 13:30:

Symposium: Effectiviteit van ontwikkelingshulp in Afrika

Locatie: Auditorium VU Hoofgebouw

Toegang: € 15.00, Studenten gratis

Vrijdag 4 december, 20:30:

De Afscheidsmonologen (Bos theaterproducties ism. Stichting VPTZ)

Ontroerende, verrassende en humoristische verhalen over de dood. Na De Vagina Monologen, De Gesluierte Monologen en Het Goede Lichaam is er nu De Afscheidsmonologen: ontroerende en originele monologen over de dood. Gebracht door topacteurs en BN-ers die iedere avond in wisselende bezetting hun opwachting maken

Locatie: Cultuur Centrum Griffioen, Uilenstede

Toegang: € 15.00, Studenten: € 12.00

Donderdag 10 december, 15:30

Filosofie op de Zuidas. Onderstromen van de actualiteit.

Ad Verbrugge, filosoof aan de Vrije Universiteit Amsterdam, ook bekend van televisieprogramma's Zomergasten en Buitenhof, voert het gesprek over onderstromen en trends in de actualiteit.

Locatie: Amsterdam Bright City- Het Grand Café, Claude Debussylaan 2-8

Toegang: gratis

Maandag 14 december, 18:00:

Common Goods in a Divided World. Challenges and Opportunities for International Cooperation.

De maandelijkse lezing van de Society for International Development heeft als thema Common Goods in a Multipolar World en staat in het teken van het Thema Internationale samenwerking.

Locatie: Hoofgebouw, Auditorium

Toegang: gratis

Donderdag 17 december, 18:30:

43e april

Nieuwe serie gevarieerde programma's over de dunne grens tussen gekke normalen en normale gekken. Met muzikale omljsting.

In Het Dolhuys zijn er elke derde donderdag van de maand '43e april' avonden. Tijdens deze avonden organiseren Het Dolhuys en VU podium bijzondere activiteiten, is samenwerking met boekhandel Athenaeum en Kunststichting Marietje Cladder. Het museum is geopend tot 21.00 uur.

Locatie: Haarlem, Het Dolhuys, Schotersingel 2

Toegang tot de 43e april is gratis voor leden van de Vereniging VU-Windesheim of bij museumbezoek.

Vrijdag 8 januari, 15.30

Talma-lezing

Locatie: Z-009 Metropolitan

Op 8 januari 2010 verzorgt Dick de Gilder van de afdeling Organisatiewetenschap de jaarlijkse Talmalezing. Aansluitend worden drie onderzoeksprijzen uitgereikt: de Van der Zouwen masterthesisprijs, de dissertatieprijs en onderzoeksprijs, en heffen we het glas op de winnaars én het nieuwe jaar.

Donderdag 4 en vrijdag 5 februari, 2010

Etmaal van de Communicatiewetenschap, Gent

Onderzoekers uit Nederland en Vlaanderen krijgen een forum om hun recent communicatiewetenschappelijk onderzoek te presenteren en kunnen daarnaast van gedachten wisselen met andere onderzoekers. Het congres biedt bijgevolg de mogelijkheid om op de hoogte te blijven van de jongste ontwikkelingen in het vakgebied.

Meer info zie: etmaal2010.eu



A photograph of a path of large, flat, moss-covered stepping stones leading from the foreground into the ocean. The water is calm and reflects the sky. The stones are arranged in a straight line, receding into the distance.

**Wat kan je nou
met je studie?**

**Lees verhalen
van je voorgangers
op**

www.fsw.vu.nl/alumniportretten